

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og forskellige andre love samt ophævelse af lov om psykologer m.v.
(Sundhedsfaglig autorisation af psykologer)

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

§ 1

I lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 29. august 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 og § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner)« til: »specialtandlæge, ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) eller psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

2. § 5, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

3. I § 5, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1, 2 og 4« til: »stk. 1-3«.

4. I § 6, stk. 1 og 2, og § 10 b, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 1, 2 og 4« til: »§ 5, stk. 1-3«.

5. I § 6, stk. 3, ændres »§ 5, stk. 5« til: »§ 5, stk. 4«.

6. I § 21, stk. 1, 1. pkt., ændres »kontaktlinseoptikere, optometriste og behandlerfarmaceuter« til: »kontaktlinseoptikere, optometriste, behandlerfarmaceuter og psykologer«.

7. Efter kapitel 24 d indsættes i *afsnit II*:

»Kapitel 24 e

Psykologer

UDKAST

Autorisation

§ 70 f. Autorisation som psykolog meddeles den, der har bestået dansk psykologeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der har autorisation som psykolog.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af psykologvirksomhed og om afgræsning heraf.

Psykologers uddannelse og videreuddannelse

§ 70 g. En person må ikke uden særlig tilladelse betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog). Tilladelsen meddeles af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Stk. 2. Tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) meddeles den, der har gennemført en psykologfaglig basisuddannelse, eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 3. Indenrigs- og Sundhedsministeren fastsætter regler om den psykologfaglige basisuddannelse.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om videreuddannelse for psykologer. Indenrigs- og sundhedsministeren kan herunder fastsætte regler om de forhold, der er nævnt i § 16, stk. 3. Det kan endvidere aftales, at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med Uddannelses- og Forskningsministeriet eller relevante interessenter.

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog). Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere fastsætte regler om virksomhed der udøves af psykologer, der har gennemført en videreuddannelse, jf. stk. 4 eller § 16.«

8. I § 78 ændres »og § 70 e, stk. 2« til: »§ 70 e, stk. 2, og § 70 f, stk. 2«.

9. Efter § 81 a indsættes:

»**§ 81 b.** En person, der uden tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse eller klinisk psykolog, jf. § 70 g, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.«

UDKAST

I lov nr. 326 af 6. maj 2003 om markedsføring af sundhedsydelse som ændret ved lov nr. 360 af 9. april 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, udgår », jf. dog stk. 8«.
2. I § 4, stk. 7, udgår », jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer«.
3. § 4, stk. 8, ophæves.
Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

Social- og Boligministeriet

§ 3

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 109, stk. 9, 3. pkt., og stk. 10, 2. pkt., ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

§ 4

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 3, og 5, § 27, stk. 3, og § 67, stk. 4, nr. 3, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Justitsministeriet

§ 5

I lov nr. 1705 af 27. december 2018 om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som ændret ved lov nr. 897 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 31, stk. 4, 2. og 4. pkt., ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

UDKAST

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026.

Stk. 2. Lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1534 af 1. juli 2021, ophæves.

Stk. 3. Personer, der ved lovens ikrafttræden har ret til at betegne sig som psykolog i henhold til § 1, stk. 1, i lov om psykologer m.v., kan uden autorisation fortsat betegne sig som psykolog frem til og med 31. december 2027.

Stk. 4. Personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden har autorisation som psykolog i henhold til § 2 i lov om psykologer m.v., meddeles autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) i henhold til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Stk. 5. Afgørelser om tilsynsforanstaltninger truffet i henhold til § 2 d, § 2 e, stk. 1, § 2 e, stk. 2, § 3, stk. 1, § 3, stk. 2, og § 5 i lov om psykologer, m.v., vedbliver med at gælde som afgørelser efter § 10 b, § 10, § 10 a, § 7, § 7 a, nr. 5, hhv. § 9, stk. 1, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, dog således at tilsynsforanstaltningernes varighed ikke overstiger den varighed, der ville have fulgt af lov om psykologer m.v.

Stk. 6. Psykologer, der inden den 1. januar 2026 er fyldt 75 år, omfattes ikke af bestemmelsen om bortfald af retten til at udøve selvstændig faglig virksomhed i § 13 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed.

Stk. 7. Psykologers pligt til at føre patientjournaler over deres virksomhed i henhold til § 21, stk. 1, 1. pkt., i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, omfatter alene journalføring af virksomhed fra 1. januar 2026 og frem.

Stk. 8. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om håndteringen af autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser, jf. § 14, stk. 1 og 2, i lov om psykologer m.v.

Stk. 9. Begrænsningen i retten til aktindsigt i § 14, stk. 4, i lov om psykologer m.v., finder fortsat anvendelse for psykologers optegnelser udarbejdet og indført før den 1. januar 2026.

§ 7

UDKAST

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens §§ 1, 2 og 6 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Baggrund
3.	Sundhedsfaglig autorisation af psykologer
3.1.	Gældende ret
3.1.1.	Den nuværende regulering af psykologer
3.1.2.	Den almindelige regulering af sundhedspersoner
3.2.	Indenrigs- og Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Det er efter regeringens opfattelse en afgørende del af et velfungerende sundhedsvæsen, at patienter kan henvende sig til en sundhedsperson i tillid til, at pågældende har de rette kvalifikationer og udfører sit arbejde

UDKAST

ordentligt. Det er også vigtigt, at man som patient ved, hvilke muligheder man har, når denne forventning undtagelsesvis ikke holder stik. I begge tilfælde er det afgørende, at reglerne på området er gennemskuelige for den enkelte patient.

Herudover ønsker regeringen at nedbryde kunstige barrierer for samarbejde på tværs af faggrupper i sundhedsvæsenet, herunder barrierer der skyldes forskelle i den måde, faggrupper reguleres på.

Psykologer udgør en vigtig del af sundhedsvæsenet, særligt i en tid med øget fokus på forbedring af psykiatrien og mentalt helbred. Psykologer er imidlertid ikke ligesom andre sundhedspersoner underlagt lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (autorisationsloven) under Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Psykologer er i stedet underlagt lov om psykologer m.v. (psykologloven) under Social- og Boligministeriet. Denne særregulering er historisk betinget og afviger på visse områder fra måden, andre sundhedspersoner reguleres.

Regeringen finder det mest hensigtsmæssigt, at alle sundhedspersoner er underlagt en ensartet regulering. Dette sikrer gennemsigtighed for patienterne og gør også reglerne mere overskuelige for psykologer, uanset om de udøver faglig virksomhed inden for det offentlige sundhedsvæsen, i privat praksis m.v. Det foreslås derfor, at autorisation af og tilsyn med psykologer fremover skal reguleres i autorisationsloven, og at særreguleringen i psykologloven ophæves. Det vil navnlig medføre, at det fremover vil være et krav at man oppebærer autorisation som psykolog for at kunne benytte titlen »psykolog«, og at samtlige psykologer derved vil være underlagt Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn med autoriserede sundhedspersoner. Autorisationen vil blive meddelt på baggrund af beståelse af kandidateksamen i psykologi.

Regeringen ønsker samtidigt at bevare den mulighed for og incitament til opkvalificering, som den nuværende ordning i psykologloven indebærer. Det foreslås derfor, at psykologer skal kunne gennemføre en psykologfaglig basisuddannelse, og derved opnå tilladelse til at anvende titlerne psykolog med psykologfaglig basisuddannelse og klinisk psykolog. Det foreslås også, at reguleringen af den eksisterende specialpsykologuddannelse i børne- og ungdomspsykiatri og psykiatri bliver en del af reguleringen af psykologer i autorisationsloven.

2. Baggrund

Den daværende social- og indenrigsminister og sundheds- og ældreminister nedsatte i 2020 en tværministeriel arbejdsgruppe til undersøgelse af

UDKAST

autorisation af psykologer, jf. SOU Alm. del – Bilag 186, 2019-20. Nedsættelsen fulgte blandt andet Folketingets enstemmige vedtagelse V 90 om psykologers mulighed for at praktisere uden autorisation i folketingsåret 2018-19 (1. samling).

Arbejdsgruppen skulle undersøge, om det ville være hensigtsmæssigt at autorisere psykologer efter sundhedslovgivningen, og hvad en sådan ordning i givet fald burde indeholde.

I den forbindelse skulle arbejdsgruppen afgrænse, hvilke grupper af psykologer, det i givet fald kan være relevant at autorisere sundhedsfagligt. Arbejdsgruppen skulle tillige udarbejde forslag til én eller flere konkrete autorisationsmodeller med fokus på uddannelseskraav, titelbeskyttelse, tilsyn mv. som i den gældende autorisationslov. Herudover skulle arbejdsgruppen beskrive det tilhørende tilsyn med sundhedspersoner og behandlingssteder samt patienternes mulighed for at klage over og søge erstatning efter behandling. Endelig skulle arbejdsgruppen tage stilling til en eventuel overgangsordning og afdække de økonomiske konsekvenser forbundet med en ny autorisationsordning.

Arbejdsgruppen har anbefalet, at der oprettes en sundhedsfaglig autorisationsordning for psykologer i autorisationsloven, der skal erstatte den nuværende ordning i psykologloven.

3. Sundhedsfaglig autorisation af psykologer

3.1. Gældende ret

3.1.1. Den nuværende regulering af psykologer

Reguleringen af psykologer og autoriserede psykologers titelbeskyttelse samt autoriserede psykologers forhold og forpligtelser er fastsat i lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1534 af 1. juli 2021 (herefter psykologloven). Dette adskiller sig fra andre sundhedspersoner, hvis autorisation og heraf følgende forpligtelser er fastsat i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 29. august 2024 (herefter autorisationsloven).

Det fremgår af § 1, stk. 1, i psykologloven, at ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

Det følger af bemærkningerne til § 1, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 52 som fremsat, side 12-13, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 687, at »dermed ligestillet eksamen« omfatter uddannelserne

UDKAST

magisterkonferens i psykologi og psykologisk-pædagogisk kandidateksamen, samt dermed ligestillede eksamener gennemført i udlandet.

Det fremgår af § 1, stk. 2, i psykologloven, at ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter § 2.

Efter § 2, stk. 1, i psykologloven, tilkommer retten til at få autorisation som psykolog enhver, der her i landet har bestået kandidateksamen i psykologi, psykologisk-pædagogisk kandidateksamen eller dermed ligestillet eksamen, og som har gennemgået en af Psykolognævnet, jf. § 17, nærmere bestemt supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed. Det fremgår af § 2, stk. 2, i psykologloven, at retten til at få autorisation som psykolog endvidere omfatter enhver, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i stk. 1 nævnte uddannelser.

Det følger af bemærkningerne til § 2, stk. 1, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 682, at »dermed ligestillet eksamen« ud over de i bestemmelsen nævnte eksamener, omfatter magisterkonferens i psykologi.

Det fremgår af § 23, stk. 1, i psykologloven at overtrædelse af bl.a. § 1 straffes med bøde.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 2, i psykologloven, sammenholdt med Psykolognævnets »Retningslinjer for den praktiske uddannelse« af februar 2024, at Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse består af 2 års praktisk arbejde på fuld tid, bestående af 500 timers udredning, 500 timers intervention, og 160 timers supervision. Efter gennemførelse af den supplerende praktiske uddannelse indsendes eksamensbevis og dokumentation for gennemførelse til Psykolognævnet, der herefter træffer afgørelse om autorisation, jf. psykologlovens § 2, stk. 3.

Det følger af § 2, stk. 4, 1. pkt., i psykologloven, at autorisation ikke kan meddeles den, der opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation, jf. § 3, stk. 1. Bestemmelsen indebærer, at autorisation kan nægtes uanset gennemførelse af den supplerende praktiske uddannelse, såfremt psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af en lidelse, der gør pågældende uegnet til udøvelse af erhvervet, eller misbrug af rusmidler eller lignende, der bevirker, at psykologen varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælstilstand, eller udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af psykologens faglige virksomhed.

UDKAST

Det fremgår af § 2, stk. 4, 2. pkt., i psykologloven, at autorisation endvidere kan nægtes under de i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. Det betyder, at autorisation kan nægtes uanset gennemførelse af den supplerende praktiske uddannelse, når psykologen er dømt for strafbart forhold, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller erhvervet.

Efter § 2 a, stk. 1, i psykologloven, fører Psykolognævnet tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og med autoriserede psykologers egnethed til udøvelse af erhvervet. Det fremgår af § 2 a, stk. 2 og 3, i psykologloven, at Psykolognævnet som led i tilsynet kan optage sager til behandling som følge af en konkret henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag, og at Psykolognævnet endvidere som led i tilsynet af egen drift kan optage sager til behandling, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag. Det følger af § 2 a, stk. 4, i psykologloven, at Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, jf. stk. 2, når sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år forud for det tidspunkt, hvor nævnet modtager henvendelsen.

Det fremgår af § 2 b i psykologloven, at autoriserede psykologer er forpligtede til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, og at medvirke ved tilsyn efter nævnets nærmere anvisninger, samt at Psykolognævnet kan anmode arbejdsgivere for autoriserede psykologer om at afgive oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af nævnets tilsyn.

Efter §§ 2 c-3 i psykologloven, kan Psykolognævnet reagere på autoriserede psykologers tilsidesættelse af deres faglige forpligtelser, kritisable faglig virksomhed hhv. grove forsømmelighed ved at udtale kritik, udtale alvorlig kritik, iværksætte skærpet tilsyn, udstede et fagligt påbud, eller fratage autorisationen, alt efter sagens alvorlighed.

Det følger af § 2 e, stk. 2, i psykologloven, at Psykolognævnet, når der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af forhold nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, kan give den autoriserede psykolog påbud om at lade sig underkaste en lægelig eller anden sagkyndig undersøgelse og medvirke ved kontrolforanstaltninger. Det fremgår af § 3, stk. 2, i psykologloven, at en autoriseret psykolog kan

UDKAST

fratages sin autorisation, hvis den pågældende overtræder et påbud udstedt i medfør af § 2 e.

Efter § 3, stk. 1, i psykologloven, kan en autoriseret psykolog fratages sin autorisation, såfremt psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af en lidelse, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet, eller sygdom eller misbrug af rusmidler eller lignende, der bevirker, at psykologen varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælstilstand, eller udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af psykologens faglige virksomhed.

Det fremgår af § 12 i psykologloven, at en autoriseret psykolog under udøvelsen af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Ifølge bemærkningerne til § 12, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 683, er der tale om en retlig standard, der kan undergå ændringer i takt dels med udviklingen inden for det pågældende fagområde, dels med den almindelige samfundsudvikling.

Det fremgår af § 14, stk. 1, i psykologloven, at autoriserede psykologer skal føre ordnede optegnelser over deres virksomhed. Det fremgår af § 8, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 567 af 19. maj 2017 om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser, at for autoriserede psykologer, der er ansat i sundhedsvæsenet, skal oplysninger, jf. denne bekendtgørelses §§ 3 og 4, om den psykologiske behandling m.v. indgå i patientjournalen. Der er i bekendtgørelsens § 6 fastsat regler om opbevaring og overdragelse af autoriserede psykologers optegnelser. Ifølge § 14, stk. 3, i psykologloven har den, om hvis personlige forhold der er udarbejdet optegnelser efter stk. 1, har ret til aktindsigt i optegnelserne. I henhold til § 14, stk. 4, kan retten til aktindsigt kan dog begrænses i det omfang, hvor partens interesse i aktindsigt findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.

Det fremgår af § 16 i psykologloven, at autoriserede psykologer skal udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som de afgiver i deres egenskab af autoriserede psykologer. Ifølge forarbejderne til § 16, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 685, ligger der i kravet om uhildethed, at erklæringen skal være så objektiv som muligt, således at den hverken begunstiger klienten eller det modsatte.

Efter psykologlovens § 21 finder reglerne om tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-f, tilsvarende anvendelse på psykologer.

3.1.2. Den almindelige regulering af sundhedspersoner

UDKAST

Sundhedspersoners grundlæggende rettigheder og pligter på sundhedsområdet er som udgangspunkt reguleret i autorisationsloven og i forskrifter fastsat i medfør heraf. Det gælder bl.a. regler om autorisation, titelbeskyttelse og forbeholdte virksomhedsområder. Herudover indeholder sundhedslovens afsnit III bl.a. regler om patienters retsstilling, herunder regler om sundhedspersoners indhentelse af samtykke til behandling, tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger og andre fortrolige oplysninger.

Ved sundhedspersoner forstås efter sundhedslovens § 6, stk. 1, personer, der er autoriserede i henhold til særlig lovgivning til at varetage sundhedsfaglige opgaver, og personer, der handler på disses ansvar. Det følger af bemærkningerne til § 6, stk. 1, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, side 3204, jf. Folketingstidende 1997-98 (2. samling), tillæg A, side 521, at autoriserede psykologer anses som sundhedspersoner i sundhedslovens forstand i det omfang de udfører sundhedsfaglige opgaver.

Fælles for autorisationsordningerne i autorisationsloven er, at autorisation hænger sammen med retten til at anvende den relevante fagtitel. Det fremgår således bl.a. af § 27, stk. 2, § 47, stk. 2, § 52, stk. 2, og § 54, stk. 2, at alene personer med den relevante autorisation har ret til at betegne sig som læge, tandlæge, kiropraktor og sygeplejerske.

Personer, der uden autorisation anvender en betegnelse, der er forbeholdt autoriserede personer, eller betegner sig eller handler på anden måde, der er egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation, straffes efter autorisationslovens § 78 med bøde.

Ud over den beskyttede titel, der følger af autorisationen, har visse faggrupper yderligere beskyttede betegnelser, som der kan opnås tilladelse til at anvende når visse kriterier er opfyldt. Det fremgår således af § 30, § 54 a, stk. 1, og § 70 d, i autorisationsloven samt af § 47, stk. 4, i autorisationsloven, jf. §§ 1 og 2 i bekendtgørelse om specialtandlæger, at en person ikke uden tilladelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed må betegne sig som speciallæge, specialsygeplejerske, ambulancebehandler med særlige kompetencer (paramediciner), hhv. specialtandlæge. Kriterierne for opnåelse af tilladelse til at anvende disse yderligere beskyttede betegnelser varierer mellem faggrupper.

Indenrigs- og sundhedsministeren kan i henhold til § 16, stk. 1, i autorisationsloven efter forhandling med børne- og undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om videreuddannelse for personalegrupper inden for

UDKAST

sundhedsvæsenet, hvor sådanne regler ikke allerede er fastsat ved lov. Herunder kan aftales, at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med de nævnte ministerier. Sundhedsstyrelsen har i medfør heraf og efter bemyndigelse udstedt bekendtgørelse nr. 1303 af 25. november 2010 om specialuddannelse af psykologer i børne- og ungdomspsykiatri og psykiatri. Bekendtgørelsen regulerer den såkaldte specialpsykologuddannelse for autoriserede psykologer, der vil specialisere sig i børne- og ungdomspsykiatri eller psykiatri.

Det fremgår af § 81 i autorisationsloven, at en person, der uden tilladelse til at betegne sig som speciallæge, jf. § 30, specialtandlæge, jf. § 47, stk. 4, eller specialsygeplejerske, jf. § 54 a, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde. Det fremgår ydermere af § 81 a i autorisationsloven, at en person, der uden tilladelse til at betegne sig som ambulancebehandler med særlig kompetence eller paramediciner, jf. § 70 d, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

Autoriserede sundhedspersoner er efter autorisationslovens § 17 under udøvelsen af deres virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder ved benyttelse af medhjælp, økonomisk ordination af lægemidler m.v. Det betyder, at alle autoriserede sundhedspersoner skal udføre deres faglige virksomhed i henhold til den almindeligt anerkendte faglige standard eller norm på området, der blandt andet fastlægges ved Styrelsen for Patientklagers praksis samt ved faglige vejledninger fra Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundhedsstyrelsen.

Bestemmelsen har karakter af en retlig standard, og den konkrete vurdering af, om en sundhedsperson har udvist den nødvendige omhu og samvittighedsfuldhed ændres med tiden. Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder i alle faser af sundhedsfaglig virksomhed, det vil sige undersøgelse, diagnosticering, behandling m.v. Dog gælder det kun i behandler-/patient-forholdet, og ikke for virksomhed, som en autoriseret sundhedsperson udfører i anden form for ansættelse, f.eks. som ansat i en administrativ stilling i f.eks. en faglig styrelse, en kommune, et forsikringselskab hvor arbejdet ikke tager sigte på at behandle patienter m.v.

Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gør sig også gældende, hvis en autoriseret sundhedsperson vurderer, at en opgave ikke kan udføres forsvarligt, f.eks. fordi den pågældende sundhedsperson ikke føler sig kompetent til opgaven. Det er vigtigt, at den pågældende frasiger sig opgaver, som vedkommende ikke ser sig i stand til at udføre forsvarligt, og

UDKAST

det forventes, at en autoriseret sundhedsperson kender og erkender egne begrænsninger. Der er ikke i autorisationsloven opstillet positivlister med anvisninger til, hvilke undersøgelser og behandlinger m.m., der må udføres inden for f.eks. de forskellige lægefaglige specialer. Det forudsættes dog, at den autoriserede sundhedsperson i alle behandlingssituationer udviser omhu og samvittighedsfuldhed og alene påtager sig behandlingsopgaver, som den pågældende mestrer. F.eks. vil en læge med en erhvervet speciallægeanerkendelse ikke nødvendigvis med omhu og samvittighedsfuldhed kunne udføre alle de behandlinger, der sædvanligvis varetages inden for det pågældende speciale, hvis lægen ikke, f.eks. på grund af manglende erfaring med en eller flere bestemte typer opgaver, kan udføre opgaven forsvarligt. Omhu og samvittighedsfuldhed tilsiger endvidere, at sundhedspersonen, i takt med en øget specialiseringsgrad eller ved fravær fra specialet, ikke påtager sig samme opgaver, som man tidligere har kunne udføre med mindre, at sundhedspersonen vurderer at kunne udføre opgaven forsvarligt, herunder sikrer sig at være fagligt opdateret med ny viden og standarder inden for området.

Princippet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder for alle autoriserede sundhedspersoner, som således ikke har krav på at kunne udføre en bestemt faglig virksomhed, uagtet at sundhedspersonen i udgangspunktet er uddannet heri. Det afgørende for, om sundhedspersoner kan påtage sig handlingerne inden for autorisationslovens krav om omhu og samvittighedsfuldhed er, at de aktuelt er fagligt kompetente hertil. Hertil kommer, at arbejdsgiveren/driftsherren har et ansvar for at sikre, at opgaverne er forsvarligt tilrettelagt, herunder at sikre, at de medarbejdere, der varetager en given opgave, har de nødvendige faglige kompetencer hertil, lige som driftsherren skal sørge for, at der foreligger de fornødne instrukser for udførelsen af arbejdet.

Autoriserede sundhedspersoner skal desuden efter § 20, stk. 1, ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson, udvise omhu og uhildethed. Herved forstås, at sundhedspersonen skal være objektiv, og at hverken personlig vel- eller modvilje må få indflydelse på indholdet af erklæringen eller attestten.

Det fremgår af autorisationslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., i autorisationsloven at læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, kliniske diætister, kliniske tandteknikere, tandplejere, kontaktlinseoptikere, optometriste og behandlere/farmaceuter skal føre patientjournaler over deres virksomhed.

UDKAST

Journalføringspligten er i bekendtgørelse nr. 713 af 12. juni 2024 om autoriserede sundhedspersoners patientjournaler (journalføring, opbevaring, videregivelse, overdragelse m.v.) (herefter journalføringsbekendtgørelsen), der er udstedt i medfør af § 21, stk. 2, udvidet til at også at gælde andre autoriserede sundhedspersoner og personer, der handler på disses ansvar.

Autoriserede sundhedspersoner er underlagt Styrelsen for Patientsikkerheds sundhedsfaglige tilsyn. Styrelsen fører efter autorisationslovens § 5, stk. 1 og 2, tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede sundhedspersoner og sundhedspersoner, der handler på disses ansvar, og øvrige personer, der udøver sundhedsfaglig virksomhed inden for sundhedsvæsenet (individtilsynet).

Efter § 5, stk. 3, gælder stk. 1 og 2 dog ikke for virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer.

En autoriseret sundhedsperson kan efter § 7 i autorisationsloven fratages autorisationen hvis den pågældende må antages at være til fare for patientsikkerheden på grund af nærmere oplyste grunde:

Autorisationen kan i medfør af § 7, nr. 1 og 2, fratages, hvis den autoriserede sundhedsperson må antages at være til fare for patientsikkerheden på grund af en fysisk tilstand, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af erhvervet eller sygdom eller misbrug af rusmidler el.lign., der midlertidigt eller varigt gør den pågældende uegnet til udøvelse af erhvervet (egnethedssager).

Autorisationen kan i henhold til § 7, nr. 3, fratages, hvis den autoriserede sundhedsperson må antages at være til fare for patientsikkerheden på grund af grov forsømmelighed ved udøvelse af erhvervet (faglighedssager).

Dertil kommer tilfælde omfattet af § 7 a i autorisationsloven, hvorefter en autoriseret sundhedsperson kan fratages autorisationen, hvis den pågældende ikke afgiver de i § 6, stk. 1, omtalte oplysninger til gennemførelse af tilsynet og ikke medvirker ved tilsyn efter Styrelsen for Patientsikkerheds nærmere anvisninger, samt hvis den pågældende ikke overholder domme eller afgørelser om tilsynsforanstaltninger efter § 8, § 8 a, § 9, stk. 1 eller 2, § 9 b, stk. 1, § 10, stk. 1, § 10 a eller § 10 c, stk. 1,

En autoriseret sundhedsperson kan efter § 8, stk. 1 hhv. 2, i autorisationsloven få indskrænket sit virksomhedsområde, hvis den pågældende må antages at være til fare for patientsikkerheden på et eller flere faglige områder på grund af alvorlig eller gentagen kritisabel faglig

UDKAST

virksomhed eller hvis vedkommende må antages at være til fare for patientsikkerheden, fordi den pågældende er uegnet til udøvelsen af erhvervet på grund af forhold nævnt i § 7, nr. 1 og 2.

Fratagelse af autorisation efter §§ 7 og 7 a eller om indskrænkning af en autoriseret sundhedsperson virksomhedsområde efter § 8, skal ske efter reglerne i § 11. Det indebærer bl.a., at Styrelsen for Patientsikkerhed skal anlægge en retssag herom i den borgerlige retsplejes former.

Ud over fratagelse af autorisation og indskrænkning af virksomhedsområde, har Styrelsen for Patientsikkerhed i medfør af §§ 9-10 c i autorisationsloven mulighed for at anvende en række andre tilsynsreaktioner. Det gælder midlertidig fratagelse af autorisation, midlertidig indskrænkning af virksomhedsområde, afgørelse med vilkår, forbud, påbud, skærpet tilsyn og suspension.

Afgørelser truffet af Styrelsen for Patientsikkerhed, som indebærer begrænsninger i sundhedspersonens virke, dvs. afgørelser om midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning, arbejdsforbud og suspensioner, jf. § 9, § 9 b, stk. 1, og § 10 c, stk. 1, kan efter § 14, stk. 2, kan påklages til Ankenævnet for Tilsynsafgørelser efter reglerne herom i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Styrelsen for Patientsikkerhed fører derudover tilsyn med behandlingssteder. Efter sundhedslovens § 213, stk. 1, fører styrelsen det overordnede tilsyn med sundhedsforholdene og den sundhedsfaglige virksomhed på sundhedsområdet, og efter bestemmelsens stk. 2 gennemfører styrelsen løbende tilsyn med udvalgte behandlingssteder nævnt i § 213 c, stk. 1, ud fra en løbende vurdering af, hvor der kan være størst risiko for patientsikkerheden (organisationstilsynet).

Sundhedslovens § 213 c, stk. 1, omfatter sygehusenheder, klinikker, praksisser, plejecentre, plejehjem, bosteder, sundheds- eller genoptræningssteder og andre behandlingssteder, hvor sundhedspersoner udøver behandling. Styrelsen for Patientsikkerhed har i medfør af § 213, stk. 3, fastsat nærmere regler om hvilke behandlingssteder der er omfattet i bekendtgørelse nr. 1206 af 20. november 2024 om registrering af, underretning om og tilsyn med offentlige og private behandlingssteder m.v. (herefter RBT-bekendtgørelsen).

Det fremgår af § 2, stk. 1, i RBT-bekendtgørelsen, at der ved et behandlingssted forstås en selvstændig virksomhed, hvor eller hvorfra en eller flere sundhedspersoner udfører behandling, jf. dog § 3. Det fremgår

UDKAST

endvidere af § 2, stk. 3 og 4, i RBT-bekendtgørelsen, at der ved behandling forstås undersøgelse, diagnosticering, sygdomsbehandling, fødselshjælp, genoptræning, sundhedsfaglig pleje samt forebyggelse og sundhedsfremme i forhold til den enkelte patient, jf. sundhedsloven, § 5, og at der ved sundhedspersoner forstås personer, der er autoriserede af Styrelsen for Patientsikkerhed til at varetage sundhedsfaglige opgaver og personer, der handler på disses ansvar.

Virksomheder, som udfører behandling udelukkende ved autoriserede psykologer, anses efter § 3, nr. 3, i RBT-bekendtgørelsen ikke som behandlingssteder.

Efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 16. august 2024 som ændret ved lov nr. 647 af 11. juni 2024 (herefter klage- og erstatningsloven) kan patienter klage til Styrelsen for Patientklager over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9 (forløbsklager). Patienter kan også efter § 2 klage til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, der behandler klager over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed (disciplinærklager), når klagen angår en sag, som vurderes at indeholde skærpende omstændigheder, eller hvis Styrelsen for Patientklager som led i en forløbsklage har udtalt kritik af behandlingsstedet. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor behandlingsstedet er ophørt, eller hvor den sundhedsfaglige virksomhed ikke er udført i tilknytning til et behandlingssted. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan ikke behandle klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed er i § 1, nr. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 1448 af 15. december 2010 om ikke-autoriserede persongrupper inden for sundhedsvæsenet, der er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed, udvidet til også at omfatte autoriserede psykologer og psykologer i perioden fra bestået afsluttende eksamen til erhvervelse af autorisation.

Patienter, som påføres skade i det danske sundhedsvæsen, eller efterladte til disse patienter, kan søge erstatning og godtgørelse efter patienterstatningsordningen for behandlingsskader i medfør af reglerne i kapitel 3 i klage- og erstatningsloven. Patienter eller efterladte til patienter har desuden mulighed for at søge erstatning og godtgørelse for skade påført

som følge af egenskaber ved et lægemiddel (lægemiddelskade) efter klage- og erstatningslovens kapitel 4.

3.2. Indenrigs- og Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Psykologloven blev ved sin affattelse ikke sammentænkt med den eksisterende regulering af sundhedsvæsenet og sundhedspersoner og situationen er derfor den, at ikke-autoriserede psykologer lovgivningsmæssigt som udgangspunkt ikke betragtes som sundhedspersoner, og at autoriserede psykologer, selv om de kan være sundhedspersoner i sundhedslovens forstand, ikke på alle punkter er underlagt de samme regler som øvrige sundhedspersoner, ligesom de ikke er undergivet samme tilsyn.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er opmærksom på, at psykologer i stadig større grad anvendes og i praksis anses som en integreret del af sundhedsvæsenet og det samlede behandlingsforløb. Det er derfor ministeriets opfattelse, at denne særegne regulering – der ikke findes tilsvarende eksempler på, for så vidt angår andre faggrupper i sundhedsvæsenet – ikke er hensigtsmæssig. Den særegne regulering komplicerer anvendelse af sundhedslovgivningen på psykologer unødigt og gør retsstillingen for patienter, klienter og psykologer svært gennemsigtig. Det gælder ikke mindst på de rettigheder og forpligtelser, som følger med en autorisation, og som derfor på nuværende tidspunkt er forskellig for psykologer og andre fagpersoner, som er sundhedsfagligt autoriserede.

Det vil derfor efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse være hensigtsmæssigt, hvis den gældende autorisationsordning for psykologer afløses af en sundhedsfaglig autorisationsordning i autorisationsloven på linje med øvrige sundhedspersoner.

Ministeriet er i den forbindelse opmærksom på, at psykologer udøver mangeartede former for faglig virksomhed, hvoraf visse dele er sundhedsfaglig virksomhed.

Sundhedsfaglig virksomhed forstås i almindelighed i overensstemmelse med behandlingsbegrebet efter sundhedslovens § 5, hvorefter behandling omfatter undersøgelse, diagnosticering, sygdomsbehandling, fødselshjælp, genoptræning, sundhedsfaglig pleje, samt forebyggelse og sundhedsfremme i forhold til den enkelte patient. Der vil således både være tale om behandling, når en psykolog undersøger, diagnosticerer eller behandler en patient med psykisk lidelse, og når en psykolog f.eks. ved samtalerapi

UDKAST

behandler eller rådgiver personer, der befinder sig i en krisesituation eller på anden måde har personlige vanskeligheder. Det er karakteren af den faglige virksomhed, der afgør, om der er tale om sundhedsfaglig virksomhed. Det er derimod ikke afgørende, inden for hvilken branche psykologen udøver sin faglige virksomhed. Sundhedsfaglig virksomhed vil således også omfatte udredning og test, der bl.a. forstås af PPR-psykologer i kommunerne. Det er – i lighed med hvad der gælder for øvrige sundhedspersoner – en forudsætning, at der er tale om et konkret patient/behandler-forhold. At psykologen arbejder med en større gruppe mennesker på en gang udelukker ikke som sådan, at der er tale om et konkret patient/behandler-forhold. F.eks. vil en psykologs facilitering af gruppeterapi udgøre behandling. Opgaver såsom kursusvirksomhed og ikke-terapeutiske opgaver såsom varetagelse af en HR-funktion eller generel rådgivning om organisationspsykologiske forhold kan ikke betragtes som sundhedsfaglig virksomhed.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse, at en sundhedsfaglig autorisationsordning bør omfatte alle, der uddannes som psykologer, idet psykologer inden for stort set alle brancher i et vist omfang udøver faglig virksomhed, som kan betragtes som behandling i sundhedslovens forstand.

Det er også ministeriets opfattelse, at en sundhedsfaglig autorisationsordning for psykologer bør indebære, at retten til at betegne sig psykolog alene bør tilkomme personer med autorisation som psykolog. Denne titelbeskyttelse, som andre autoriserede sundhedspersoner også nyder, indebærer, at titlen på en given sundhedsprofession forbeholdes personer med den relevante autorisation. Dette gør det efter ministeriets opfattelse enkelt og gennemskueligt for patienter, at konstatere hvorvidt en person har den relevante autorisation, og at de dermed kan forvente, at pågældende er underlagt tilsyn med sin sundhedsfaglige virksomhed.

Det er efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse afgørende, at en sundhedsfaglig autorisationsordning medfører, at psykologer som andre autoriserede sundhedspersoner omfattes af det gældende tilsynssystem og andre relevante regler i sundhedslovgivningen. Derfor bør det være en konsekvens af forslaget, at psykologer vil skulle omfattes af de gældende regler på sundhedsområdet, som øvrige sundhedspersoner er underlagt, og som er en konsekvens af en sundhedsfaglig autorisation. Det gælder bl.a. regler om autorisation, titelbeskyttelse, tilsyn, reglerne om patienters retsstilling, klage, erstatning og journalføringspligt.

UDKAST

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering at den foreslåede ordning, herunder de ovenstående aspekter om brug af psykologtitlen og tilsynet med psykologer, vil udgøre et løft for patientsikkerheden og patienters retssikkerhed, idet det gøres mere gennemskueligt for patienterne hvorvidt en behandler er autoriseret og underlagt tilsyn og da anvendelsen af sundhedsvæsenets lovgivning om klage og erstatning på psykologer gøres mere ligetil. Sidstnævnte styrker også psykologernes retssikkerhed ved at gøre det mere klart, hvornår de er omfattet af de nævnte regler.

Ministeriet finder det desuden hensigtsmæssigt, at autorisationsordningen for psykologer tilskynder psykologer til at videreudanne sig og tilegne sig styrkede kliniske kompetencer, og at en række opgaver, der betros psykologer af myndigheder, er forbeholdt autoriserede psykologer, der har gennemgået en sådan supplerende praktisk uddannelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er opmærksom på, at der med etablering af en ny autorisationsordning til afløsning af den gældende vil være behov for en særlig ordning, herunder ikke mindst en overgangsordning, fordi der er tale om en faggruppe, hvor en del af faggruppen i forvejen er autoriseret. Der bør derfor efter ministeriets opfattelse tages højde for, at disse personer allerede én gang har betalt for sin autorisation, har indrettet sig og tilrettelagt sit arbejdsliv efter at kunne anvende en titel og have visse arbejdsopgaver, ligesom der af hensyn til patienternes sikkerhed bør tages højde for, at visse psykologer allerede efter gældende regler kan være underlagt en tilsynsmæssig sanktion.

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslås det, at der oprettes en sundhedsfaglig autorisationsordning for psykologer. Dette vil medføre, at psykologloven ophæves, og at reguleringen af psykologers autorisationsforhold m.v. fremover skal ske efter autorisationsloven.

Det foreslås, at autorisation vil kunne meddeles på baggrund af bestået dansk psykologeksamen, det vil sige ~~de samme danske uddannelser~~, kandidateksamen i psykologi, og de historiske uddannelser magisterkonferens i psykologi og psykologisk-pædagogisk kandidateksamen, som der i dag giver adgang til at anvende psykologtitlen og opnå autorisation som psykolog, jf. afsnit 3.1.1 ovenfor.

Det foreslås, at anvendelsen af titlen »psykolog« forbeholdes personer, der oppebærer autorisation som psykolog. Hvis en psykolog får frataget eller frasiger sig sin autorisation, vil pågældende dermed ikke længere kunne kalde sig psykolog, indtil autorisationen evt. generhverves.

UDKAST

Det betyder, at det, i modsætning til hvad der gælder i dag, ikke vil være tilladt at kalde sig psykolog alene på baggrund af en kandidatgrad i psykologi. Kandidater i psykologi uden autorisation som psykolog vil fortsat kunne anvende betegnelserne »kandidat i psykologi«, »candidatus/candidata psychologiae«, »cand.psych.« og den engelske betegnelse »Master of Science (MSc) in Psychology«, forudsat at dette ikke i en given sammenhæng vil være egnet til at vække forestilling om at pågældende har en autorisation. Det samme gælder anvendelsen af titlerne »mag.art. i psykologi«, »cand.pæd. i psykologi« og »cand.pæd.psych.« fra de historiske psykologiuddannelser. Anvendelse af betegnelsen »cand.psych. aut.« og lignende må anses som egnet til at vække forestilling om, at anvenderen af betegnelsen har en autorisation som psykolog, og det vil derfor være i strid med titelbeskyttelsen at betegne sig som »cand.psych. aut.« og lignende uden at være autoriseret som psykolog.

Det vil ligeledes være strafbart for en person, der har fraskrevet sig eller fået frataget sin autorisation som psykolog, at fortsætte med at udøve dette hverv, jf. autorisationslovens § 76. Dette er ikke tilfældet efter psykologlovens regler i dag, hvor en autoriseret psykolog, der fratages sin autorisation, kan fortsætte sin virksomhed, men dog ikke kan kalde sig autoriseret psykolog.

Personer med autorisation som psykolog vil efter den foreslåede ordning være underlagt de samme pligter som andre autoriserede sundhedspersoner.

Det betyder, at psykologer, som autoriseres efter den foreslåede ordning, og de psykologer, som omfattes af overgangsbestemmelsen, vil blive underlagt pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af deres virksomhed i autorisationslovens § 17. Bestemmelsen fastslår, at en autoriseret sundhedsperson under udøvelsen af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Det betyder, at alle autoriserede sundhedspersoner skal udføre deres faglige virksomhed i henhold til den almindeligt anerkendte faglige standard eller norm på området, der blandt andet fastlægges ved Styrelsen for Patientklagers praksis samt ved faglige vejledninger fra Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundhedsstyrelsen.

Bestemmelsen har karakter af en retlig standard, og den konkrete vurdering af, om en sundhedsperson har udvist den nødvendige omhu og samvittighedsfuldhed ændres med tiden. Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder i alle faser af sundhedsfaglig virksomhed, det vil sige undersøgelse, diagnosticering, behandling m.v. Dog gælder det kun i behandler-/patient-forholdet, og ikke for virksomhed, som en autoriseret

UDKAST

sundhedsperson udfører i anden form for ansættelse, f.eks. som ansat i en administrativ stilling i f.eks. en faglig styrelse, en kommune, et forsikringsselskab hvor arbejdet ikke tager sigte på at behandle patienter m.v.

Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gør sig også gældende, hvis en autoriseret sundhedsperson vurderer, at en opgave ikke kan udføres forsvarligt, f.eks. fordi den pågældende sundhedsperson ikke føler sig kompetent til opgaven. Det er vigtigt, at den pågældende frasiger sig opgaver, som vedkommende ikke ser sig i stand til at udføre forsvarligt, og det forventes, at en autoriseret sundhedsperson kender og erkender egne begrænsninger. Der er ikke i autorisationsloven opstillet positivlister med anvisninger til, hvilke undersøgelser og behandlinger m.m., der må udføres inden for f.eks. de forskellige lægefaglige specialer. Det forudsættes dog, at den autoriserede sundhedsperson i alle behandlingssituationer udviser omhu og samvittighedsfuldhed og alene påtager sig behandlingsopgaver, som den pågældende mestrer. F.eks. vil en læge med en erhvervet speciallægeanerkendelse ikke nødvendigvis med omhu og samvittighedsfuldhed kunne udføre alle de behandlinger, der sædvanligvis varetages inden for det pågældende speciale, hvis lægen ikke, f.eks. på grund af manglende erfaring med en eller flere bestemte typer opgaver, kan udføre opgaven forsvarligt. Omhu og samvittighedsfuldhed tilsiger endvidere, at sundhedspersonen, i takt med en øget specialiseringsgrad eller ved fravær fra specialet, ikke påtager sig samme opgaver, som man tidligere har kunne udføre med mindre, at sundhedspersonen vurderer at kunne udføre opgaven forsvarligt, herunder sikrer sig at være fagligt opdateret med ny viden og standarder inden for området.

Princippet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder for alle autoriserede sundhedspersoner, som således ikke har krav på at kunne udføre en bestemt faglig virksomhed, uagtet at sundhedspersonen i udgangspunktet er uddannet heri. Det afgørende for, om sundhedspersoner kan påtage sig behandlingerne inden for autorisationslovens krav om omhu og samvittighedsfuldhed er, at de aktuelt er fagligt kompetente hertil.

En psykolog vil således med den foreslåede ordning skulle undlade at påtage sig opgaver og have pligt til at sige fra over for opgaver, hvis den pågældende ikke føler sig kompetent til at udføre den pågældende opgave. Det kan f.eks. være, hvis den pågældende (endnu) ikke har modtaget tilstrækkelig træning i udførelsen af bestemte opgaver. Den enkelte psykolog bør således alene påtage sig at udføre de behandlinger, som

UDKAST

vedkommende fagligt er kvalificeret til, og som vedkommende ser sig i stand til at udføre fagligt forsvarligt.

Bestemmelsen i autorisationslovens § 17 svarer, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3215 og 3208, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 683, til psykologlovens § 12, men vil som følge af den foreslåede ordning komme til at gælde for alle psykologer.

Det betyder også, at denne gruppe vil skulle udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer som de afgiver i deres egenskab af psykologer, hvilket er fastslået i autorisationslovens § 20, stk. 1. Bestemmelsen indebærer – ud over ovennævnte pligt til at udvise omhu – at sundhedspersonen skal være objektiv, det vil sige, at hverken personlig vel- eller modvilje må få indflydelse på indholdet af erklæringen eller attesten.

Psykologer vil også skulle føre journal efter reglerne i autorisationslovens kapitel 6 og forskrifter udstedt i medfør heraf, herunder journalføringsbekendtgørelsen.

Det foreslås også, at psykologer omfattet af den foreslåede ordning omfattes af Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn, herunder individtilsyn og de tilsynsforanstaltninger, som styrelsen har til rådighed, og at behandlingssteder, hvor psykologer udfører sundhedsfaglig virksomhed, fremover vil være omfattet i fuldt omfang af Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn med behandlingssteder (organisationstilsyn). Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn vil i den forbindelse træde i stedet for Psykolognævnets tilsyn efter den gældende ordning.

Behandlingssteder, der udøver virksomhed ved psykologer, og ikke i forvejen er omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds organisationstilsyn, vil som konsekvens af forslaget blive omfattet af dette tilsyn og skulle betale det relevante registreringsgebyr.

Forslaget vil også betyde, at psykologer omfattes af sundhedslovgivningens klage- og erstatningsordninger i fuldt omfang. Dette står i modsætning til den gældende retstilstand, hvor kun en delmængde af psykologer er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns personelle kompetence og patienterstatningsordningens dækningsområde. Klageadgangen vil omfatte psykologers sundhedsfaglige virksomhed samt visse dele af sundhedsloven. Der henvises til bemærkningerne ovenfor for så vidt angår afgrænsningen af psykologers sundhedsfaglige virksomhed. Dækning af patientskader vil bl.a. være betinget af, at skaden påføres i forbindelse med psykologens undersøgelse, behandling el.lign.

UDKAST

Det foreslås også, at psykologer skal kunne gennemføre en psykologfaglig basisuddannelse, der medfører retten til at anvende betegnelserne »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse« og »klinisk psykolog«. Valget af de to betegnelser skyldes, at psykologer som nævnt ovenfor udfører mangeartede former for faglig virksomhed, og at gennemførelse af basisuddannelsen derfor bør medføre retten til at anvende betegnelser, der er relevante på tværs af disse kontekster.

Samtidigt foreslås det, at hjemmelsgrundlaget for den eksisterende specialpsykologuddannelse i børne- og ungdomspsykiatri og psykiatri og hjemmelen for at oprette yderligere videreuddannelser for psykologer, reguleres i autorisationslovens kapitel om psykologer. Hensigten med dette forslag er, at uddannelsen af psykologer i henhold til sundhedslovgivningen fremover vil bestå af tre mulige trin: Gennemførelse af kandidatuddannelsen i psykologi, der danner grundlag for meddelelse af autorisation som psykolog, gennemførelse af den psykologfaglige basisuddannelse, der danner grundlag for meddelelse af tilladelse til at betegne sig psykolog med psykologfaglig basisuddannelse og klinisk psykolog, og gennemførelse af en eller flere videreuddannelser såsom den nuværende specialpsykologuddannelse.

Det foreslås tillige, at indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om den psykologfaglige basisuddannelse og at indenrigs- og sundhedsministeren efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om psykologers videreuddannelse. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om den psykologfaglige basisuddannelse vil blandt andet kunne bruges til at fastsætte regler om merit for personer, der har været i gang med at gennemføre Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse ved lovens ikrafttræden. Det forventes, at den psykologfaglige basisuddannelses normale varighed vil være 2 år, ligesom det er tilfældet for Psykolognævnets eksisterende supplerende praktiske uddannelse.

Det foreslås også, at psykologer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er autoriserede under den gældende ordning, meddeles autorisation som psykolog og tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse og klinisk psykolog uden at skulle ansøge herom eller betale gebyr. Forslaget tager herved hensyn til personer, der allerede er autoriserede under den gældende ordning.

Kandidater i psykologi, der ikke er autoriseret på tidspunktet for lovens ikrafttræden, vil skulle ansøge om autorisation ved Styrelsen for

UDKAST

Patientsikkerhed. Det foreslås derfor endeligt, at personer der ved lovens ikrafttræden har ret til at betegne sig som psykolog i henhold til psykologloven, uden autorisation fortsat må betegne sig som psykolog frem til og med 31. december 2027. Herved sikres det, at kandidater i psykologi uddannet før lovens ikrafttræden har en passende tidsperiode til at søge om autorisation.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget medfører udgifter for staten i form af 13,5 mio. kr. i bevilling ud over eksisterende rammer i 2025 og ca. 4,4 mio. kr. de følgende år. Forslaget indeholder både udgifter der dækkes ved bevilling og udgifter, der dækkes gennem gebyrer.

Gebyrerne dækker Styrelsen for Patientsikkerheds behandling af ansøgninger om autorisation som psykolog og ansøgninger om tilladelse til at betegne sig psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) samt styrelsens organisationstilsyn med behandlingssteder, der udfører behandling ved psykologer.

Styrelsen for Patientklager og Patienterstatningen har vurderet, at lovforslaget ikke vil medføre mærkbare stigninger i antallet af klage- og erstatningssager.

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

4.2. Implementeringskonsekvenser

Lovforslaget vil indebære at reguleringen af psykologer fremover varetages af Styrelsen for Patientsikkerhed i stedet for Psykolognævnet. Dette indebærer dels, at styrelsens IT-systemer skal tilpasses hertil, og dels at de eksisterende autoriserede psykologer (samt personer der tidligere har været autoriserede psykologer men ikke længere er det) skal overføres fra nævnets til styrelsens systemer. Styrelsen vil også skulle bruge oplysninger om kandidater i psykologi fra landets universiteter. Fra 1. januar 2026 og fremadrettet skal styrelsen løbende modtage lister over nyuddannede kandidater i psykologi.

Overførslen af data om eksisterende autoriserede psykologer fra Psykolognævnet til Styrelsen for Patientsikkerheds systemer i forbindelse med overgangen til den nye ordning vurderes at være i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens krav om formålsbestemthed, da

UDKAST

formålet med behandlingen af oplysningerne grundlæggende er det samme (autorisation og tilsyn).

Der vil skulle fastsættes nærmere regler for den psykologfaglige basisuddannelse. Denne opgave, samt den løbende drift af basisuddannelsen, forventes varetaget af Sundhedsstyrelsen.

Forslaget vurderes at være relevant for aftalen om digitaliseringsklar lovgivning. Det vurderes, at forslaget opfylder princip 1 om enkle og klare regler, da kriterierne for meddelelse af autorisation og tilladelse til at betegne sig psykolog med psykologfaglig basisuddannelse og klinisk psykolog på baggrund af en dansk uddannelse er entydige. Det vurderes også, at forslaget opfylder princip 2 om digital kommunikation og princip 3 om automatisk sagsbehandling, idet Styrelsen for Patientsikkerhed anvender digital selvbetjening og – for så vidt angår dansk uddannede sundhedspersoner og EU/EØS-sundhedspersoner – digitaliserede sagsgange. Ved ansøgninger om autorisation fra sundhedspersoner fra tredjelande kan manuel håndtering af dokumenter i sagens natur være nødvendig.

Det vurderes tillige, at forslaget opfylder princip 4 om sammenhæng på tværs, da reguleringen af aktører i sundhedsvæsenet gøres mere ensartet ved at erstatte særreguleringen af psykologer med en sundhedsfaglig autorisationsordning. Det vurderes endelig, at forslaget opfylder princip 5 om tryk og sikker databehandling, da den sundhedsfaglige autorisationsordning for psykologer implementeres i Styrelsen for Patientsikkerheds autorisationsregister, der i forvejen anvendes til at opbevare oplysninger om de andre faggrupper i autorisationsloven.

Forslaget vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Efter de gældende regler er virksomheder, som udelukkende udfører behandling ved autoriserede psykologer, undtaget fra kravet om registrering i behandlingsstedsregistret og Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn med behandlingssteder (med undtagelse af lettilgængelige tilbud for børn og unge i psykisk mistrivsel). Som en del af gennemførelsen af lovforslaget vil undtagelsen af virksomheder, som udelukkende udfører behandling ved autoriserede psykologer, fra tilsynet med behandlingssteder blive ophævet. Behandlingssteder, der udøver virksomhed ved psykologer, og ikke i forvejen er omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds organisationstilsyn,

UDKAST

vil således blive omfattet af dette tilsyn og skulle betale det relevante registreringsgebyr.

Det forventes, at nogenlunde det samme antal psykologer vil tage den psykologfaglige basisuddannelse, som i dag tager Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse. Det er planen, at den psykologfaglige basisuddannelse ligesom den nuværende supplerende praktiske uddannelse normalt vil vare 2 år, og finde sted i praksis, og forudsætter derfor involvering af den institution eller den psykolog som psykologen er i lære hos.

De administrative konsekvenser for erhvervslivet vurderes at være begrænsede på grund af ligheder mellem psykologers forpligtelser under lov om psykologer m.v. og autoriserede sundhedspersoners pligter under lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed.

Reglerne for autoriserede sundhedspersoners journalføring blev gjort betydeligt mere fleksible i 2021, og det vurderes derfor, at overgangen fra journalføringsreglerne udstedt med hjemmel i psykologloven til journalføringsreglerne udstedt med hjemmel i autorisationsloven kun vil være af mindre betydning.

Lovforslaget indeholder ikke implementering af erhvervsrettet EU-regulering eller EU-regulering i øvrigt. Der henvises til afsnit 9 om forholdet til EU-retten nedenfor.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at forbedre patienters retsstilling bl.a. ved at gøre reguleringen af psykologer mere gennemskuelig og ved at forbedre og tydeliggøre anvendelsen af sundhedsvæsenets klage- og erstatningsregler på psykologer.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Psykolog er et lovreguleret erhverv, og er derfor omfattet af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (herefter anerkendelsesdirektivet).

UDKAST

EU- og EØS-statsborgeres adgang til at virke som psykolog eller autoriseret psykolog, reguleres pt. af bekendtgørelse nr. 1285 af 9. november 2023 om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som psykolog eller autoriseret psykolog samt til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der implementerer anerkendelsesdirektivet på dette område.

Med flytningen af psykologer fra lov om psykologer m.v. til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, vil EU- og EØS-statsborgeres adgang til at virke som psykolog blive reguleret af bekendtgørelse nr. 49 af 13. januar 2010 om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson med senere ændringer, der implementerer anerkendelsesdirektivet på dette område.

Der vil skulle foretages justeringer af bekendtgørelsen for at tage hensyn til den foreslåede psykologfaglige basisuddannelse i lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til nyt § 70 g i autorisationsloven).

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 20. januar 2025 til den 17. februar 2025 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikerne, Alkohol og Samfund, Alzheimerforeningen, Angstforeningen, Ankestyrelsen, Bedre Psykiatri, Blå Kors, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Center for hjerneskade, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri (DI), Dansk Neurokirurgisk Selskab (DNKS), Dansk Neurologisk Selskab (DNS), Dansk Psykiatrisk Selskab (DPS), Dansk Psykolog Forening (DP), Dansk Psykoterapeutforening, Dansk Pædiatrisk Selskab (DPS), Dansk Selskab for Almen Medicin (DSAM), Dansk Selskab for Patientsikkerhed (PS!), Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygepleje Selskab (DASYS), Dansk Sygeplejeråd (DSR), Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Patienter, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Universiteter, Danske Ældreråd, Datatilsynet, De praktiserende psykiateres organisation (DPBO), De Videnskabsetiske Komiteer for Region Hovedstaden, De Videnskabsetiske Komiteer for Region Midtjylland, Demenskoordinatorer i Danmark, Den Danske Dommerforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Den Videnskabsetiske Komité for Region Nordjylland, Den Videnskabsetiske Komité for Region Sjælland, Den Videnskabsetiske Komité for Region Syddanmark, Depressionsforeningen, Det Centrale

UDKAST

Handicapråd (DCH), Det Sociale Netværk, DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur, Domsstolsstyrelsen, Ergoterapeutforeningen (Etf), Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Familieretshuset, Finn Nørgaard Foreningen (FNF), Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen af danske sundhedsvirksomheder – Sundhed Danmark, Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD), Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsschefer i Danmark (FSD), Foreningen af Speciallæger (FAS), Foreningen for Ledere af Offentlig Rusmiddelbehandling (FLOR), Forsikring & Pension (F&P), Færøernes landsstyre, Hjernesagen, Hjerneskadeforeningen, HOME-START, Institut for Menneskerettigheder, Jordemoderforeningen, Kirkens Korshær, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Universitet, Landsforeningen Børn og Forældre, Landsforeningen mod spiseforstyrrelser og selvskade (LMS), LAP - Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere, Lev – livet med udviklingshandicap, Lægeforeningen, Manderådets Udvalg for Familieret, Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK), Nationale Videnskabsetiske Komité, OCD-foreningen, Patienterstatningen, Patientforeningen, Praktiserende Lægers Organisation (PLO), Psykiatrifonden, Psykolognævnet, Red Barnet, Retslægerådet, Roskilde Universitet, Rådet for Socialt Udsatte, Sekretariatet for Specialpsykologuddannelsen, SIND - Landsforeningen for psykisk sundhed, Sjældne Diagnoser, Socialpædagogernes Landsforbund (SL), Syddansk Universitet, Udviklingshæmmedes Landsforbund (ULF), UlykkesPatientForeningen, Yngre Læger, Ældre Sagen, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget medfører udgifter for staten i form af 13,5 mio. kr. i bevilling ud over eksisterende rammer i 2025 og ca. 4,4 mio. kr. de følgende år. Forslaget indeholder både udgifter der dækkes ved bevilling og

UDKAST

		udgifter, der dækkes gennem gebyrer.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		IT-tilpasning ved Styrelsen for Patientsikkerhed og udarbejdelse af uddannelsesforløb ved Sundhedsstyrelsen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.		Virksomheder, der udfører behandling udelukkende ved autoriserede psykologer vil som noget nyt blive omfattet af det relevante registreringsgebyr for behandlingssteder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.		Virksomheder, der udfører behandling udelukkende ved autoriserede psykologer omfattes som noget nyt af Styrelsen for Patientsikkerheds organisationstilsyn
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget styrker patienters retsstilling ved at underlægge psykologbehandling sundhedsvæsenets klage- og erstatningsregler i fuldt omfang.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget ny-implementerer ikke EU-retsakter, men flytter psykologer fra den sektorspecifikke implementering af anerkendelsesdirektivet på Social- og Boligministeriets ressortområde, til den sektorspecifikke implementering af anerkendelsesdirektivet på sundhedsområdet.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant	Ja	Nej [X]

UDKAST

omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
--	--

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter efter § 4 i autorisationsloven regler om Styrelsen for Patientsikkerheds opkrævning af gebyrer for behandling af ansøgninger om autorisation efter denne lov samt gebyrer for behandling af ansøgninger om tilladelse til selvstændigt virke som henholdsvis læge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at betegne sig som speciallæge, specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) baseret på uddannelse gennemført i Danmark eller i udlandet.

Det følger af § 4 a, stk. 1, 1. pkt., i autorisationsloven, at ansøgning om autorisation og om tilladelse til selvstændigt virke som henholdsvis læge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at betegne sig som speciallæge, specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) efter denne lov skal indgives til Styrelsen for Patientsikkerhed ved anvendelse af den digitale løsning, som Styrelsen for Patientsikkerhed stiller til rådighed (digital selvbetjening). Undtagelser fra pligten til at indgive ansøgninger gennem digital selvbetjening fremgår af stk. 2 og 3.

Det foreslås at ændre »specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner)« i autorisationslovens § 4 og § 4 a, stk. 1, 1. pkt., til »specialtandlæge, ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner), eller psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Den foreslåede ændring af autorisationslovens § 4 vil indebære, at indenrigs- og sundhedsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om opkrævning af gebyrer for behandling af ansøgninger om bl.a. tilladelse til at anvende specialisttitler, udvides til også at kunne fastsætte regler om opkrævning af gebyr for behandling af sager om tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog).

Den foreslåede ændring af autorisationslovens § 4 a, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at ansøgning om tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) som hovedregel vil

UDKAST

skulle indgives til Styrelsen for Patientsikkerhed ved anvendelse af den digitale løsning, som Styrelsen for Patientsikkerhed stiller til rådighed (digital selvbetjening).

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 70 g i autorisationsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, hvorefter psykologer har mulighed for at opnå tilladelse til at betegne sig psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) ved at gennemføre en psykologfaglig basisuddannelse.

Til nr. 2

Det fremgår af § 5, stk. 1, i autorisationsloven, at Styrelsen for Patientsikkerhed fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede sundhedspersoner og sundhedspersoner, der handler på disses ansvar. Det følger af § 5, stk. 2, at Styrelsen for Patientsikkerhed endvidere fører tilsyn med andre personer end sundhedspersoner, jf. stk. 1, der udøver sundhedsfaglig virksomhed inden for sundhedsvæsenet.

Efter § 5, stk. 3, i autorisationsloven, gælder stk. 1 og 2 ikke for virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer.

Det foreslås at ophæve autorisationslovens § 5, stk. 3.

Den foreslåede ændring vil indebære, at psykologer bliver omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn med individuelle sundhedspersoner (individtilsynet).

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning for psykologer i lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 3

Det fremgår af § 5, stk. 5, i autorisationsloven, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan bemyndige personer til at udøve tilsyn efter stk. 1, 2 og 4.

Autorisationslovens § 5, stk. 1, 2 og 4, afgrænser den persongruppe, som Styrelsen for Patientsikkerheds individtilsyn omfatter.

Det foreslås at ændre »stk. 1, 2 og 4« i autorisationslovens § 5, stk. 5, til »stk. 1-3«.

UDKAST

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 5, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved det gældende stk. 4 bliver til stk. 3. Den foreslåede ændring vil sikre, at der fortsat henvises korrekt til den persongruppe, som Styrelsen for Patientsikkerheds individtilsyn omfatter.

Til nr. 4

Efter § 6, stk. 1, i autorisationsloven, er personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, og at medvirke ved tilsyn efter Styrelsen for Patientsikkerheds nærmere anvisninger.

Det følger tillige af § 6, stk. 2, i autorisationsloven, at arbejdsgivere for personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, er forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet.

Det fremgår endelig af § 10 b, stk. 1, at Styrelsen for Patientsikkerhed for en nærmere angiven periode kan iværksætte skærpet tilsyn med en person omfattet af den i § 5, stk. 1, 2 og 4, nævnte personkreds, hvis styrelsen har begrundet mistanke om, at den pågældende vil kunne udgøre en forringet sikkerhed for patienter på grund af kritisabel faglig virksomhed.

Autorisationslovens § 5, stk. 1, 2 og 4, afgrænser den persongruppe, som Styrelsen for Patientsikkerheds individtilsyn omfatter.

Det foreslås at ændre »§ 5, stk. 1, 2 og 4« i autorisationslovens § 6, *stk. 1* og 2, og § 10 b, *stk. 1*, til »§ 5, stk. 1-3«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 5, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved det gældende stk. 4 bliver til stk. 3. Den foreslåede ændring vil sikre, at der fortsat henvises korrekt til den persongruppe, som Styrelsen for Patientsikkerheds individtilsyn omfatter.

Til nr. 5

Det følger af § 6, stk. 3, i autorisationsloven, at Styrelsen for Patientsikkerhed eller personer, der af styrelsen er bemyndiget til at udøve tilsynet, jf. § 5, stk. 5, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til sygehuse, plejehjem og lign.

UDKAST

Autorisationslovens § 5, stk. 5, bestemmer, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan bemyndige personer til at udøve tilsyn efter stk. 1, 2 og 4.

Det foreslås at ændre »§ 5, stk. 5« i autorisationslovens § 6, *stk. 3*, til »§ 5, stk. 4«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 5, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved det gældende stk. 5 bliver til stk. 4. Den foreslåede ændring vil sikre, at der fortsat henvises korrekt til bestemmelsen, der hjemler at Styrelsen for Patientsikkerhed kan bemyndige personer til at udøve tilsyn efter § 5, stk. 1, 2 og 4, der med forslaget bliver stk. 1, 2 og 3.

Til nr. 6

Efter § 21, stk. 1, 1. pkt. i autorisationsloven skal læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, kliniske diætister, kliniske tandteknikere, tandplejere, kontaktlinseoptikere, optometriste og behandlerfarmaceuter føre patientjournaler over deres virksomhed.

Ifølge § 21, stk. 2, i autorisationsloven, kan Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætte regler om, at andre end de i stk. 1 nævnte grupper af autoriserede sundhedspersoner skal føre patientjournaler, herunder om omfanget af journalføringspligten m.v.

Journalføringspligten er i bekendtgørelse nr. 713 af 12. juni 2024 om autoriserede sundhedspersoners patientjournaler (journalføring, opbevaring, videregivelse, overdragelse m.v.), der er udstedt i medfør af § 21, stk. 2, udvidet til at også at gælde andre autoriserede sundhedspersoner og personer, der handler på disses ansvar.

Det foreslås, at »kontaktlinseoptikere, optometriste og behandlerfarmaceuter« i autorisationslovens § 21, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres til »kontaktlinseoptikere, optometriste, behandlerfarmaceuter og psykologer«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at psykologer forpligtes til at føre patientjournaler over deres virksomhed efter autorisationslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., i samme omfang som andre autoriserede sundhedspersoner nævnt i bestemmelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7, hvor det foreslås, at der oprettes en sundhedsfaglig autorisationsordning for

UDKAST

psykologer. Forslaget skal tillige ses i sammenhæng med lovforslagets § 6, stk. 7, hvorefter psykologers pligt til at føre patientjournaler over deres virksomhed i henhold til autorisationslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., alene omfatter journalføring af virksomhed fra 1. januar 2026 og frem, samt lovforslagets § 6, stk. 8 og 9, om håndteringen af autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser.

Til nr. 7

Psykologers virksomhed, herunder autorisation, reguleres i dag efter reglerne i psykologloven og ikke autorisationsloven som andre sundhedspersoner. Det fremgår af § 1, stk. 1, i psykologloven, at ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

Det følger af § 1, stk. 2, i psykologloven, at ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter § 2.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i psykologloven, at ret til at få autorisation som psykolog har enhver, der her i landet har bestået kandidateksamen i psykologi, psykologisk-pædagogisk kandidateksamen eller dermed ligestillet eksamen, og som har gennemgået en af Psykolognævnet, jf. § 17, nærmere bestemt supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed. Efter § 2, stk. 2, i psykologloven, omfatter retten til at få autorisation som psykolog endvidere enhver, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i stk. 1 nævnte uddannelser. Ifølge bemærkningerne til § 2, stk. 1, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 682, omfatter »dermed ligestillet eksamen«, ud over de i bestemmelsen nævnte eksamener, magisterkonferens i psykologi.

Indenrigs- og sundhedsministeren kan i henhold til § 16, stk. 1, i autorisationsloven efter forhandling med børne- og undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om videreuddannelse for personalegrupper inden for sundhedsvæsenet, hvor sådanne regler ikke allerede er fastsat ved lov. Herunder kan aftales, at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med de nævnte ministerier. Sundhedsstyrelsen har i medfør heraf og efter bemyndigelse udstedt bekendtgørelse nr. 1303 af 25. november 2010 om specialuddannelse af psykologer i børne- og ungdomspsykiatri og psykiatri.

UDKAST

Bekendtgørelsen regulerer den såkaldte specialpsykologuddannelse for autoriserede psykologer, der vil specialisere sig i børne- og ungdomspsykiatri eller psykiatri.

Det foreslås, at psykologer omfattes af autorisationsloven. Det foreslås derfor, at der i autorisationslovens afsnit II indsættes et nyt *kapitel 24 e* indeholdende bestemmelserne § 70 f og § 70 g.

Efter det foreslåede § 70 f, stk. 1, meddeles autorisation som psykolog den, der har bestået dansk psykologeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Med »dansk psykologeksamen« forstår de samme danske uddannelser der i dag giver adgang til at anvende psykologtitlen og opnå autorisation som psykolog, dvs. kandidateksamen i psykologi (cand.psych.) og de historiske uddannelser magisterkonferens i psykologi (mag.art. i psykologi) og psykologisk-pædagogisk kandidateksamen (cand.pæd. i psykologi).

»Dansk psykologeksamen« omfatter derimod ikke andre kandidatgrader i psykologi, såsom kandidatgraden i socialpsykologi og læring (cand.mag. i socialpsykologi og læring) eller kandidatgraden i pædagogisk psykologi (cand.pæd. i pædagogisk psykologi). »Dansk psykologeksamen« omfatter heller ikke andre danske uddannelser, hvor psykologiske fagelementer indgår, såsom Roskilde Universitets kombinationsuddannelser med psykologi som et af fagene eller kandidatuddannelsen i erhvervsøkonomi og psykologi ved Copenhagen Business School.

Forslaget vil medføre, at psykologers autorisationsforhold underlægges reglerne i autorisationsloven. Denne sundhedsfaglige autorisationsordning vil erstatte den nuværende autorisationsordning for psykologer i psykologloven. Der henvises til den foreslåede ophævelse af psykologloven, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Psykologer udøver mangeartede former for faglig virksomhed, hvoraf nogle er sundhedsfaglig virksomhed og andre ikke er. Autorisationsordningerne i autorisationsloven er rettet mod autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed og visse forskrifter relateret hertil. Det er derfor afgørende for, om en psykologs virksomhed er omfattet heraf, hvorvidt pågældende i et givent tilfælde udøver sundhedsfaglig virksomhed.

Sundhedsfaglig virksomhed forstås i almindelighed i overensstemmelse med behandlingsbegrebet efter sundhedslovens § 5, hvorefter behandling omfatter undersøgelse, diagnosticering, sygdomsbehandling, fødselshjælp,

UDKAST

genoptræning, sundhedsfaglig pleje, samt forebyggelse og sundhedsfremme i forhold til den enkelte patient. Der vil således både være tale om behandling, når en psykolog undersøger, diagnosticerer eller behandler en patient med psykisk lidelse, og når en psykolog f.eks. ved samtaleterapi behandler eller rådgiver personer, der befinder sig i en krisesituation eller på anden måde har personlige vanskeligheder. Det er karakteren af den faglige virksomhed, der afgør, om der er tale om sundhedsfaglig virksomhed. Det er derimod ikke afgørende, inden for hvilken branche psykologen udøver sin faglige virksomhed. Sundhedsfaglig virksomhed vil således også omfatte udredning og test, der bl.a. forestås af PPR-psykologer i kommunerne. Det er – i lighed med hvad der gælder for øvrige sundhedspersoner – en forudsætning, at der er tale om et konkret patient/behandler-forhold. At psykologen arbejder med en større gruppe mennesker på en gang udelukker ikke som sådan, at der er tale om et konkret patient/behandler-forhold. F.eks. vil en psykologs facilitering af gruppeterapi udgøre behandling. Opgaver såsom kursusvirksomhed og ikke-terapeutiske opgaver såsom varetagelse af en HR-funktion eller generel rådgivning om organisationspsykologiske forhold kan ikke betragtes som sundhedsfaglig virksomhed.

Med forslaget vil psykologer blive underlagt de pligter der påhviler autoriserede sundhedspersoner i henhold til autorisationsloven.

Psykologer vil bl.a. blive omfattet af § 17 i autorisationsloven. Bestemmelsen fastslår, at en autoriseret sundhedsperson under udøvelsen af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Det betyder, at alle autoriserede sundhedspersoner skal udføre deres faglige virksomhed i henhold til den almindeligt anerkendte faglige standard eller norm på området, der blandt andet fastlægges ved Styrelsen for Patientklagers praksis samt ved faglige vejledninger fra Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundhedsstyrelsen.

Bestemmelsen har karakter af en retlig standard, og den konkrete vurdering af, om en sundhedsperson har udvist den nødvendige omhu og samvittighedsfuldhed ændres med tiden. Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder i alle faser af sundhedsfaglig virksomhed, det vil sige undersøgelse, diagnosticering, behandling m.v. Dog gælder det kun i behandler-/patient-forholdet, og ikke for virksomhed, som en autoriseret sundhedsperson udfører i anden form for ansættelse, f.eks. som ansat i en administrativ stilling i f.eks. en faglig styrelse, en kommune, et

UDKAST

forsikringssselskab hvor arbejdet ikke tager sigte på at behandle patienter m.v.

Kravet om omhu og samvittighedsfuldhed gør sig også gældende, hvis en autoriseret sundhedsperson vurderer, at en opgave ikke kan udføres forsvarligt, f.eks. fordi den pågældende sundhedsperson ikke føler sig kompetent til opgaven. Det er vigtigt, at den pågældende frasiger sig opgaver, som vedkommende ikke ser sig i stand til at udføre forsvarligt, og det forventes, at en autoriseret sundhedsperson kender og erkender egne begrænsninger. Der er ikke i autorisationsloven opstillet positivlister med anvisninger til, hvilke undersøgelser og behandlinger m.m., der må udføres inden for f.eks. de forskellige lægefaglige specialer. Det forudsættes dog, at den autoriserede sundhedsperson i alle behandlingssituationer udviser omhu og samvittighedsfuldhed og alene påtager sig behandlingsopgaver, som den pågældende mestrer. F.eks. vil en læge med en erhvervet speciallægeanerkendelse ikke nødvendigvis med omhu og samvittighedsfuldhed kunne udføre alle de behandlinger, der sædvanligvis varetages inden for det pågældende speciale, hvis lægen ikke, f.eks. på grund af manglende erfaring med en eller flere bestemte typer opgaver, kan udføre opgaven forsvarligt. Omhu og samvittighedsfuldhed tilsiger endvidere, at sundhedspersonen, i takt med en øget specialiseringsgrad eller ved fravær fra specialet, ikke påtager sig samme opgaver, som man tidligere har kunne udføre med mindre, at sundhedspersonen vurderer at kunne udføre opgaven forsvarligt, herunder sikrer sig at være fagligt opdateret med ny viden og standarder inden for området.

Princippet om omhu og samvittighedsfuldhed gælder for alle autoriserede sundhedspersoner, som således ikke har krav på at kunne udføre en bestemt faglig virksomhed, uagtet at sundhedspersonen i udgangspunktet er uddannet heri. Det afgørende for, om sundhedspersoner kan påtage sig behandlingerne inden for autorisationslovens krav om omhu og samvittighedsfuldhed er, at de aktuelt er fagligt kompetente hertil.

En psykolog vil således med den foreslåede ordning skulle undlade at påtage sig opgaver og have pligt til at sige fra over for opgaver, hvis den pågældende ikke føler sig kompetent til at udføre den pågældende opgave. Det kan f.eks. være, hvis den pågældende (endnu) ikke har modtaget tilstrækkelig træning i udførelsen af bestemte opgaver. Den enkelte psykolog bør således alene påtage sig at udføre de behandlinger, som vedkommende fagligt er kvalificeret til, og som vedkommende ser sig i stand til at udføre fagligt forsvarligt.

UDKAST

Bestemmelsen i autorisationslovens § 17 svarer, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3215 og 3208, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 683, til psykologlovens § 12, men vil som følge af den foreslåede ordning komme til at gælde for alle psykologer.

Psykologer vil også blive omfattet af § 20 i autorisationsloven om de erklæringer, som en autoriseret sundhedsperson udfærdiger i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson. En autoriseret sundhedsperson er bl.a. efter § 20, stk. 1, forpligtet til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson. Ved uhildethed forstås, at sundhedspersonen skal være objektiv, det vil sige, at hverken personlig vel- eller modvilje må få indflydelse på indholdet af erklæringen eller attesten, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3216.

Psykologer vil tillige blive omfattet af kapitel 6 om autorisationsloven om patientjournaler, herunder § 21 om journalføring og bekendtgørelse nr. 713 af 12. juni 2024 om autoriserede sundhedspersoners patientjournaler.

Psykologer vil desuden med forslaget blive omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn. Styrelsen for Patientsikkerhed vil kunne føre tilsyn med individuelle psykologers sundhedsfaglige virksomhed (individtilsynet) og om nødvendigt anvende tilsynsforanstaltningerne i autorisationslovens kapitel 3 over for psykologer. Psykologer vil være forpligtet til at medvirke til tilsynet i overensstemmelse med reglerne i autorisationsloven og anden relevant lovgivning. Tilsynet vil efter § 5 i autorisationsloven omfatte psykologers faglige virksomhed, forstået som sundhedsfaglig virksomhed. Der henvises herom til bemærkningerne ovenfor.

En yderligere konsekvens af den foreslåede ordning vil være, at samtlige psykologer omfattes af reglerne om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Dette står i modsætning til den gældende retstilstand, hvor kun en delmængde af psykologer er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns personelle kompetence og patienterstatningsordningens dækningsområde. Klageadgangen vil efter § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1, i klage- og erstatningsloven omfatte psykologers sundhedsfaglige virksomhed samt efterlevelse af visse dele af sundhedsloven. Der henvises til bemærkningerne ovenfor for så vidt angår afgrænsningen af psykologers sundhedsfaglige virksomhed. Dækning af patientskader vil bl.a. efter § 19, stk. 1, være betinget af at skaden påføres i forbindelse med psykologens undersøgelse, behandling el.lign.

UDKAST

Efter det foreslåede § 70 f, stk. 2, har kun den, der har autorisation som psykolog, ret til at betegne sig som psykolog.

Forslaget vil indebære, at det fremover vil være et krav at en person oppebærer autorisation som psykolog i henhold til autorisationsloven for at kunne kalde sig psykolog.

Det betyder, at det, i modsætning til hvad der gælder i dag, ikke vil være tilladt at kalde sig psykolog alene på baggrund af en kandidatgrad i psykologi. Kandidater i psykologi uden autorisation som psykolog vil fortsat kunne anvende betegnelserne »kandidat i psykologi«, »candidatus/candidata psychologiae«, »cand.psych.« og den engelske betegnelse »Master of Science (MSc) in Psychology«, forudsat at dette ikke i en given sammenhæng vil være egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation. Det samme gælder anvendelsen af titlerne »mag.art. i psykologi«, »cand.pæd. i psykologi« og »cand.pæd.psych.« fra de historiske psykologiuddannelser. Anvendelse af betegnelsen »cand.psych. aut.« og lignende må anses som egnet til at vække forestilling om, at anvenderen af betegnelsen har en autorisation som psykolog, og det vil derfor være i strid med titelbeskyttelsen at betegne sig som »cand.psych. aut.« og lignende uden at være autoriseret.

Det forventes, at der i de relevante bekendtgørelser vil blive fastsat regler om EU/EØS-uddannedes mulighed for at søge om autorisation som psykolog.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter overtrædelse af titelbeskyttelsen straffes med bøde.

Efter det foreslåede § 70 f, stk. 3, kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om udøvelse af psykologvirksomhed og om afgrænsning heraf. Denne bestemmelse svarer til, hvad der gælder for flere andre autorisationsgrupper. Bemyndigelsen kan f.eks. bruges til nærmere at afgrænse den faglige virksomhed, som en faggruppe udøver, herunder f.eks. at afgrænse faggruppens virksomhed i forhold til andre faggrupper. Bemyndigelsen er udnyttet for nogle faggrupper, men ikke for alle. Lovforslaget indeholder ikke et forbeholdt virksomhedsområde for psykologer.

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 1, 1. pkt., må en person ikke uden særlig tilladelse betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse

UDKAST

(klinisk psykolog). Efter det foreslåede § 70 g, stk. 1, 2. pkt., meddeles tilladelsen af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Forslaget vil medføre, at det ikke vil være tilladt at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) uden at være meddelt tilladelse hertil af Styrelsen for Patientsikkerhed. Det vil heller ikke være tilladt at anvende betegnelserne »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse« eller »klinisk psykolog« hver for sig, uden at være meddelt tilladelse hertil af Styrelsen for Patientsikkerhed. Valget af de to betegnelser skyldes, at psykologer som nævnt ovenfor udfører mangeartede former for faglig virksomhed, og at gennemførelse af basisuddannelsen derfor bør medføre retten til at anvende betegnelser, der er relevante på tværs af disse kontekster.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 70, stk. 2, hvorefter tilladelse meddeles den, der har gennemført en psykologfaglig basisuddannelse.

Forslaget vil betyde, at betegnelserne »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«, »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse« og »klinisk psykolog« alene må anvendes af personer, der oppebærer autorisation som psykolog, og som har gennemført en psykologfaglig basisuddannelse og herefter er blevet meddelt tilladelse af Styrelsen for Patientsikkerhed. Anvendelsen af uofficielle betegnelser, såsom »cand.psych. clin.«, »cand.psych. aut.clin.« eller »psychologus clinici«, må anses som givende udtryk for, at en person besidder en sådan tilladelse, og det vil derfor heller ikke være tilladt at anvende disse betegnelser uden at have gennemført den psykologfaglige basisuddannelse og være blevet meddelt tilladelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed.

Herved sikres det, at en psykolog der på denne måde har ladet sig opkvalificere, vil besidde betegnelser, der signalerer over for omverdenen, at den pågældende har styrket sine psykologfaglige kompetencer efter færdiggørelse af kandidatuddannelsen i psykologi. Klienter, myndigheder og andre arbejdsgivere kan tage beskik heraf, når de søger psykologer med bestemte kompetencer.

Titlen tjener således samme funktion, som titlen autoriseret psykolog under den gældende ordning, der indikerer, at psykologen har gennemgået Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse.

Forslaget skal ligeledes ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 3-5 hvorefter bestemmelser i sektorlovgivningen, der stiller krav om anvendelse af en autoriseret psykolog ændres, således at de stiller krav om anvendelse af en psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog). Den forventning om styrkede kliniske kompetencer, der følger med betegnelsen

UDKAST

psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) medfører således, at visse opgaver i sektorlovgivningen alene betros personer med denne titel, på samme måde som det i dag er tilfældet for autoriserede psykologer.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 6, stk. 3, hvorefter personer, der er autoriseret under den gældende ordning meddeles tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog). Herved sikres, at psykologer der allerede i dag har opkvalificeret sig ved at gennemføre Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse, anerkendes herfor, og kan varetage de samme funktioner i henhold til sektorlovgivningen som hidtil, jf. lovforslagets §§ 2-5.

Det foreslås, at overtrædelse af titelbeskyttelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 2, meddeles tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) til den, der har gennemført en psykologfaglig basisuddannelse, eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed.

Forslaget vil indebære, at meddelelsen af tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog), vil være betinget af, at ansøgeren har autorisation som psykolog og har gennemført en psykologfaglig basisuddannelse, eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed.

Det forventes, at der i de relevante bekendtgørelser vil blive fastsat regler om EU/EØS-uddannedes mulighed for at søge om tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog).

Såfremt en person med tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) får frataget eller frasiger sig sin autorisation som psykolog, bortfalder pågældendes tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) også.

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 3, fastsætter indenrigs- og sundhedsministeren regler om den psykologfaglige basisuddannelse.

Forslaget vil medføre, at indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte reglerne for den psykologfaglige basisuddannelse. Ministeren, eller den, som ministeren bemyndiger hertil, vil blandt andet kunne fastsætte regler om merit, med henblik på at tage hensyn til psykologer, der ved den nye ordnings ikrafttræden er i gang med Psykolognævnets eksisterende

UDKAST

supplerende praktiske uddannelse. Det forventes, at den psykologfaglige basisuddannelses normale varighed vil være 2 år, ligesom det er tilfældet for Psykolognævnets eksisterende supplerende praktiske uddannelse.

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 4, kan indenrigs- og sundhedsministeren efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om videreuddannelse for psykologer. Indenrigs- og sundhedsministeren kan herunder fastsætte regler om de forhold der er nævnt i autorisationslovens § 16, stk. 3. Det kan endvidere efter den foreslåede bestemmelse aftales, at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med Uddannelses- og Forskningsministeriet eller relevante interessenter.

Forslaget vil medføre, at indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om psykologers videreuddannelse efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren, og at ministeren som led heri kan fastsætte regler i samme omfang som efter autorisationslovens § 16, stk. 3, der omhandler den generelle videreuddannelse af sundhedspersoner, og at det kan aftales at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med Uddannelses- og Forskningsministeriet eller relevante interessenter.

Forslaget sikrer, at hjemmelen for den eksisterende specialpsykologuddannelse i børne- og ungepsykiatri og psykiatri, samt eventuelle andre videreuddannelser for psykologer, der måtte ønskes oprettet i fremtiden, fremgår direkte af autorisationslovens kapitel om psykologer, på samme måde som det er tilfældet for andre autorisationsgrupper. Uddannelsen af psykologer i henhold til sundhedslovgivningen vil således fremover bestå af tre mulige trin: Gennemførelse af kandidatuddannelsen i psykologi, der danner grundlag for meddelelse af autorisation som psykolog, gennemførelse af den psykologfaglige basisuddannelse, der danner grundlag for meddelelse af tilladelse til at betegne sig psykolog med psykologfaglig basisuddannelse og klinisk psykolog, og gennemførelse af en eller flere videreuddannelser såsom den nuværende specialpsykologuddannelse.

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 5, 1. pkt., kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog). Denne bestemmelse svarer til, hvad der gælder for flere andre autorisationsgrupper. Bemyndigelsen kan f.eks. bruges til nærmere at afgrænse den faglige virksomhed, som en faggruppe udøver, herunder f.eks. at afgrænse faggruppens virksomhed i forhold til andre faggrupper. Bemyndigelsen er udnyttet for nogle faggrupper, men ikke for alle. Lovforslaget indeholder

UDKAST

ikke et forbeholdt virksomhedsområde for psykologer med psykologfaglig basisuddannelse (kliniske psykologer).

Efter det foreslåede § 70 g, stk. 5, 2. pkt., kan indenrigs- og sundhedsministeren endvidere fastsætte regler om virksomhed der udøves af psykologer, der har gennemført en videreuddannelse, jf. stk. 4 eller § 16. Denne bestemmelse svarer til, hvad der gælder for flere andre autorisationsgrupper. Bemyndigelsen kan f.eks. bruges til nærmere at afgrænse den faglige virksomhed, som en faggruppe udøver, herunder f.eks. at afgrænse faggruppens virksomhed i forhold til andre faggrupper. Bemyndigelsen er udnyttet for nogle faggrupper, men ikke for alle. Lovforslaget indeholder ikke et forbeholdt virksomhedsområde for psykologer der har gennemført en videreuddannelse, jf. stk. 4 eller autorisationslovens § 16, herunder specialpsykologer i børne- og ungdomspsykiatri og psykiatri.

Til nr. 8

Det fremgår af § 23, stk. 1, i psykologloven, at overtrædelse af bl.a. titelbeskyttelsen i § 1 straffes med bøde.

Det følger af § 78 i autorisationsloven, at en person, der uden autorisation anvender en betegnelse, der er forbeholdt autoriserede personer, eller betegner sig eller handler på anden måde, der er egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation, jf. § 27, stk. 2, § 47, stk. 2, § 52, stk. 2, § 54, stk. 2, § 55, stk. 2, § 58, stk. 2, § 59, stk. 2, § 60, stk. 2, § 61, stk. 2, § 62, stk. 2, § 63, stk. 3, § 64, stk. 2, § 65, stk. 2, § 67, stk. 2, § 68, stk. 3, § 70, stk. 2, § 70 a, stk. 2, § 70 b, stk. 2, § 70 c, stk. 3, og § 70 e, stk. 2, straffes med bøde.

Det foreslås, at »og 70 e, stk. 2« i autorisationslovens § 78 ændres til »§ 70 e, stk. 2, og § 70 f, stk. 2«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at uberettiget brug af titlen psykolog, vil kunne straffes med bøde. Bødeniveauet fastlagt i sager om uberettiget brug af autorisationslovens eksisterende beskyttede titler vil være retningsgivende for bødeniveauet ved uberettiget brug af titlen psykolog.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til nyt § 70 g i autorisationsloven), og bemærkningerne hertil.

Til nr. 9

Det fremgår af § 81 i autorisationsloven, at en person, der uden tilladelse til at betegne sig som speciallæge, jf. § 30, specialtandlæge, jf. § 47, stk. 4,

UDKAST

eller specialsygeplejerske, jf. § 54 a, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde. Det følger ydermere af § 81 a i autorisationsloven, at en person, der uden tilladelse til at betegne sig som ambulancebehandler med særlig kompetence eller paramediciner, jf. § 70 d, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

Det foreslås, at der efter autorisationslovens § 81 a indsættes en ny § 81 b, hvorefter en person, der uden tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse eller klinisk psykolog, jf. § 70 g, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

Den foreslåede ændring vil medføre, at uberettiget brug af betegnelsen psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) samt »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse« og »klinisk psykolog« hver for sig vil kunne straffes med bøde. Bødeniveauet fastlagt i sager om uberettiget brug af autorisationslovens eksisterende beskyttede titler – herunder specialtitlerne i §§ 81 og 81 a – vil være retningsgivende for bødeniveauet ved uberettiget brug af betegnelsen psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog).

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til nyt § 70 g i autorisationsloven), og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Til nr. 1

Efter § 4, stk. 1, i lov om markedsføring af sundhedsydelser fører Styrelsen for Patientsikkerhed med lovens overholdelse, jf. dog stk. 8.

Det foreslås, at passagen »jf. dog stk. 8« i § 4, stk. 1, i lov om markedsføring af sundhedsydelser udgår.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 4, stk. 8, i lovforslagets § 2, nr. 3. Den foreslåede ændring vil sikre, at § 4, stk. 1, ikke henviser til en undtagelse der ikke længere er gældende.

Til nr. 2

Det fremgår af § 4, stk. 7, i lov om markedsføring af sundhedsydelser, at Styrelsen for Patientsikkerhed efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden kan fastsætte nærmere regler for markedsføring efter denne lov, jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer.

Det foreslås, at passagen », jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer« i § 4, stk. 7, i lov om markedsføring af sundhedsydelser udgår.

UDKAST

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 4, stk. 8, i lovforslagets § 2, nr. 3. Den foreslåede ændring vil sikre, at § 4, stk. 7, ikke henviser til en undtagelse der ikke længere vil være gældende.

Til nr. 3

Det følger af § 4, stk. 8, i lov om markedsføring af sundhedsydelser, at Psykolognævnet, jf. lov nr. 494 af 30. juni 1993 om psykologer m.v., fører tilsyn med psykologers markedsføring og som led i tilsynet kan give udtryk for sin opfattelse af sagen eller søge iværksat sanktioner efter lovens § 5, stk. 1 og 2. Psykolognævnet kan i denne forbindelse efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte nærmere regler for psykologers markedsføring efter denne lov.

Psykolognævnet har ikke fastsat nærmere regler for psykologers markedsføring efter lov om markedsføring af sundhedsydelser. Psykolognævnet har i januar 2004 udgivet dokumentet »Fra Psykolognævnet om markedsføringsloven« hvor Psykolognævnet tilkendegiver, at det ikke har udformet supplerende retningslinjer til loven, og at »[d]en bekendtgørelse og den vejledning, som sundhedsstyrelsen [nu Styrelsen for Patientsikkerhed] har udformet på området i samarbejde med forbrugerombudsmanden, og som er gældende for alle øvrige grupper af sundhedspersoner, vil kunne være vejledende også for psykologer.«

Det foreslås, at § 4, stk. 8, i lov om markedsføring af sundhedsydelser ophæves.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Psykolognævnet ikke længere vil være ansvarligt for tilsynet med psykologers markedsføring af sundhedsydelser, og at Psykolognævnet ikke vil kunne fastsætte nærmere regler for psykologers markedsføring efter lov om markedsføring af sundhedsydelser.

Som konsekvens af den foreslåede ændring, vil psykologers markedsføring af sundhedsydelser i stedet blive ført af Styrelsen for Patientsikkerhed, sådan som det er tilfældet for markedsføringen af andre sundhedsydelser. Tilsynet med markedsføring af sundhedsydelser omfatter markedsføring af sundhedsydelser, uanset om ydelsen leveres af autoriserede sundhedspersoner eller ikke-autoriserede sundhedspersoner. Kandidater i psykologi m.v., der vælger ikke at lade sig autorisere som psykolog under den foreslåede sundhedsfaglige autorisationsordning, vil således fortsat være omfattet af dette tilsyn, såfremt de markedsfører sundhedsydelser.

Til § 3

UDKAST

Til nr. 1

Efter § 109, stk. 9, 3. pkt., og stk. 10, 2. pkt., i lov om social service, skal den psykologbehandling som kommunalbestyrelsen skal tilbyde efter de nævnte stykker, udføres af en autoriseret psykolog.

Det foreslås at ændre »autoriseret psykolog« i § 109, stk. 9, 3. pkt., og stk. 10, 2. pkt., i lov om social service til »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter lovens ikrafttræden vil være påkrævet at anvende en psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) til den psykologbehandling, som kommunalbestyrelsen skal tilbyde efter de nævnte stykker.

Det vil betyde, at det fremover alene vil være psykologer med tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog), der vil kunne udføre den psykologbehandling, som kommunalbestyrelsen skal tilbyde. Opgaven vil derimod ikke kunne varetages af en person, der alene har autorisation som psykolog efter autorisationsloven, men ikke har tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog).

Herved sikres det, at opgaveløsningen fortsat vil skulle varetages af en psykolog med de tilstrækkelige kvalifikationer, på samme måde som er tilfældet for autoriserede psykologer under den gældende ordning.

Det bemærkes, at psykologer, der er autoriseret under den gældende ordning i psykologloven, vil blive meddelt autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) ved ikrafttrædelsen af de foreslåede ændringer. Der henvises herom til de specielle bemærkninger til § 6, stk. 3.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af § 22, stk. 3, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen om nødvendigt skal lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog som led i en børnefaglig undersøgelse. Det følger endvidere af § 22, stk. 5, at iværksætter kommunalbestyrelsen en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren, skal undersøgelsen foretages af en autoriseret psykolog. Efter § 27, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen om nødvendigt lade de kommende forældre undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog som led i en undersøgelse af de kommende forældres forhold. Endelig fremgår det af § 67, stk. 4, nr. 3, at kommunalbestyrelsen til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse

UDKAST

om en permanent anbringelse efter stk. 1 skal udarbejde en indstilling der bl.a. indeholder en psykologisk helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet foretaget af en autoriseret psykolog.

Det foreslås at ændre »autoriseret psykolog« i § 22, stk. 3, og 5, § 27, stk. 3, og § 67, stk. 4, nr. 3, i barnets lov til »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at det efter lovens ikrafttræden vil være påkrævet at anvende en psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) ved en psykologisk undersøgelse af barnet eller forældremyndighedsindehaveren som led i en børnefaglig undersøgelse, ved en psykologisk undersøgelse af de kommende forældre som led i en undersøgelse af de kommende forældres forhold og ved udarbejdelse af en psykologisk helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til sit anbringelsessted til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1.

Det vil betyde, at det fremover alene vil være psykologer med tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog), der vil kunne udføre psykologiske undersøgelser som led i børnefaglige undersøgelser, undersøgelser af kommende forældres forhold, og psykologiske helhedsvurderinger af børn i forbindelse med sager om permanent anbringelse. Opgaven vil derimod ikke kunne varetages af en person, der alene har autorisation som psykolog efter autorisationsloven, men ikke har tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog).

Herved sikres det, at opgaveløsningen fortsat vil skulle varetages af en psykolog med de tilstrækkelige kvalifikationer, på samme måde som er tilfældet for autoriserede psykologer under den gældende ordning.

Det bemærkes, at psykologer, der er autoriseret under den gældende ordning i psykologloven, vil blive meddelt autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) ved ikrafttrædelsen af de foreslåede ændringer. Der henvises herom til de specielle bemærkninger til § 6, stk. 4.

Til § 5

Til nr. 1

Efter § 31, stk. 4, 2. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet skal kommunen om nødvendigt lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog som led i en ungefaglig undersøgelse. Det følger tillige af § 31, stk. 4, 4. pkt., at en psykologisk undersøgelse af

UDKAST

forældremyndighedsindehaveren efter 3. pkt. skal foretages af en autoriseret psykolog.

Det foreslås at ændre »autoriseret psykolog« i § 31, stk. 4, 2. og 4. pkt., i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter lovens ikrafttræden vil være påkrævet at anvende en psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) ved psykologiske undersøgelser af unge eller forældremyndighedsindehavere som led i en ungefaglig undersøgelse.

Det vil betyde, at det fremover alene vil være psykologer med tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog), der vil kunne udføre psykologiske undersøgelser af børn og unge som led i ungefaglige undersøgelser eller psykologiske undersøgelser af forældremyndighedsindehaveren efter loven. Opgaven vil derimod ikke kunne varetages af en person, der alene har autorisation som psykolog efter autorisationsloven, men ikke har tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog).

Herved sikres det, at opgaveløsningen fortsat varetages af en psykolog med de tilstrækkelige kvalifikationer, på samme måde som er tilfældet for autoriserede psykologer under den gældende ordning.

Det bemærkes, at psykologer, der er autoriseret under den gældende ordning i psykologloven, vil blive meddelt autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) ved ikrafttrædelsen af de foreslåede ændringer. Der henvises herom til de specielle bemærkninger til § 6, stk. 3.

Til § 6

Det foreslås med § 6, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2026.

Med § 6, stk. 2, foreslås det, at psykologloven ophæves med lovens ikrafttræden.

Forslaget vil medføre ophør af den gældende autorisationsordning for psykologer, der vil blive erstattet af den ordning, der foreslås i lovforslagets § 1. Det vil også betyde, at Psykolognævnet nedlægges.

I § 6, stk. 3, foreslås det, at personer, der ved lovens ikrafttræden har ret til at betegne sig som psykolog i henhold til § 1, stk. 1, i psykologloven, uden autorisation, fortsat kan betegne sig som psykolog frem til og med 31. december 2027.

UDKAST

Der indføres således en overgangsperiode på 2 år gældende for personer, der har ret til at betegne sig som psykolog i henhold til § 1, stk. 1, i psykologloven, på datoen for lovens ikrafttræden. I overgangsperioden vil psykologer fortsat kunne benytte titlen psykolog uden autorisation. Dermed understøttes en smidig overgang med en løbende proces for ansøgninger om autorisationer. Det vil sikre, at psykologer, der ved lovens ikrafttræden aktuelt udøver virksomhed i Danmark uden autorisation, f.eks. en privat psykologpraksis, fortsat kan benytte titlen frem til og med den 31. december 2017. Efter den 31. december 2017 ophører overgangsreglen, og de omfattede personer vil ikke længere kunne benytte titlen medmindre de har en autorisation.

Det bemærkes, at personer, der omfattes af denne overgangsregel, men endnu ikke er meddelt autorisation som psykolog efter autorisationsloven, ikke må anvende betegnelser såsom »autoriseret psykolog« eller »cand.psych. aut.«, der kan vække forestilling om, at de er autoriseret under den nye autorisationsordning.

Det bemærkes endvidere, at personer der i kraft af lovforslagets § 6, stk. 4, meddeles autorisation som psykolog i henhold til autorisationsloven ved lovens ikrafttræden, men herefter får frataget denne autorisation før udløbet af overgangsperioden, ikke vil kunne anvende betegnelsen psykolog.

Det foreslås med § 6, stk. 4, at personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden har autorisation som psykolog i henhold til § 2 i psykologloven, meddeles autorisation som psykolog og tilladelse til at anvende betegnelsen psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) i henhold til autorisationsloven af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Det vil betyde, at psykologer, der allerede er autoriseret under den gældende autorisationsordning, bliver overført til den nye ordning, uden at de behøver at ansøge herom, betale gebyr, eller i øvrigt foretage sig yderligere.

Det vil også betyde, at psykologer, der allerede er autoriseret under den gældende autorisationsordning og dermed har retten til at kalde sig autoriseret psykolog i egenskab af autorisation ved Psykolognævnet, efter lovforslagets ikrafttræden vil have retten til at kalde sig psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog).

Styrelsen for Patientsikkerheds meddelelse af autorisation som psykolog og tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) vil ske på baggrund af oplysninger som Styrelsen for Patientsikkerhed modtager fra Psykolognævnet.

Forslaget sikrer, at psykologer, der en gang har undergået en proces for at lade sig autorisere i tillid til den gældende ordning, bliver en del af den nye

UDKAST

ordning uden at skulle ansøge herom, og uden at skulle betale det relaterede gebyr.

Forslaget sikrer endvidere, at psykologer, der har styrket deres kompetencer ved at gennemføre Psykolognævnets supplerende praktiske uddannelse, også anerkendes herfor i den nye ordning, idet de meddeles retten til at anvende betegnelsen psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) uden at behøve at gennemføre den foreslåede psykologfaglige basisuddannelse, jf. de foreslåede § 70 g, stk. 2 og 3, i autorisationsloven i lovforslagets § 1, nr. 7.

Med § 6, stk. 5, foreslås det, at afgørelser om tilsynsforanstaltninger truffet i henhold til § 2 d, § 2 e, stk. 1, § 2 e, stk. 2, § 3, stk. 1, § 3, stk. 2, og § 5 i psykologloven, vedbliver med at gælde som afgørelser efter § 10 b, § 10, § 10 a, § 7, § 7 a, nr. 5, hhv. § 9, stk. 1, i autorisationsloven, dog således at tilsynsforanstaltningernes varighed ikke overstiger den varighed, der ville have fulgt af lov om psykologer m.v.

Det betyder, at afgørelser, der er truffet efter psykologloven, og som fortsat er i kraft ved lovens ikrafttræden, konverteres til afgørelser efter autorisationsloven. Det vil medføre, at afgørelser om skærpet tilsyn efter psykologloven fremover udgør afgørelser om skærpet tilsyn efter autorisationsloven; at afgørelser om faglige påbud efter psykologloven fremover udgør afgørelser om faglige påbud efter autorisationsloven; at afgørelser om egnethedspåbud efter psykologloven fremover udgør afgørelser om egnethedspåbud efter autorisationsloven; at afgørelser om fratagelse af autorisation efter psykologloven fremover udgør afgørelser om fratagelse af autorisation efter autorisationsloven; at afgørelser om fratagelse af autorisation på grund af overtrædelse af påbud efter psykologloven fremover udgør afgørelser om fratagelse af autorisation på grund af overtrædelse af påbud efter autorisationsloven; og at afgørelser om midlertidig fratagelse af autorisation efter psykologloven fremover udgør afgørelser om midlertidig fratagelse af autorisation efter autorisationsloven.

Det betyder også, at tilsynsforanstaltningernes varighed ikke kan overstige den varighed, der ville have fulgt af psykologloven, uanset om der måtte gælde en længere varighedsperiode under autorisationsloven.

Forslaget sikrer, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan behandle oplysninger om sådanne afgørelser – herunder i dens autorisationsregister – og tage dem i betragtning ved eventuelle senere tilsynssager.

Den offentlige del af Styrelsen for Patientsikkerheds autorisationsregister indeholder ud over stamdata om sundhedspersonen og en række supplerende oplysninger. Det gælder oplysninger om ugyldig autorisation, herunder fratagelse af autorisation, rettighedsfrakendelse og frivillig

UDKAST

fraskrivelse af autorisation, oplysninger om skærpet tilsyn, oplysninger om fagligt påbud, herunder påbuddets indhold, oplysninger om indskrænkning i virksomhedsområde og dens indhold, herunder frivillig indskrænkning, oplysninger om indskrænkning i ordinationsretten, herunder indskrænkningens indhold, oplysninger om suspension af autorisation, og oplysninger om arbejdsforbud.

Forslaget sikrer videreførelsen af afgørelser om tilsynsreaktioner truffet over for psykologer efter de nævnte bestemmelser i psykologloven, ved at videreføre dem som de tilsynsreaktioner i autorisationsloven, der tilnærmelsesvis ligner dem.

Afgørelser om midlertidig fratagelse af autorisation i henhold til autorisationsloven kan påklages til Ankenævnet for Tilsynsafgørelser efter reglerne herom i § 10 a i klage- og erstatningsloven. For klager over afgørelser omfattet af forslaget § 6, stk. 5, vil klagefristen skulle regnes fra tidspunktet for meddelelse af Psykolognævnets afgørelse.

Farekriteriet for midlertidig fratagelse af autorisation i henhold til autorisationsloven er efter sin ordlyd lempeligere end efter psykologloven, idet psykologlovens regel herom afspejler en ældre affattelse af autorisationsloven, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 184 som fremsat, side 112, sammenholdt Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 683, og Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3214. Ved behandlingen af klager over eller genoptagelser af sager omfattet af forslaget § 6, stk. 5, vil autorisationslovens farekriterie skulle lægges til grund.

I de tilfælde, hvor der er anledning til genoptagelse af sager omfattet af forslaget § 6, stk. 5, vil det være Styrelsen for Patientsikkerhed der behandler sagen, idet Psykolognævnet nedlægges.

Det bemærkes, at psykologloven indeholder visse tilsynsreaktioner, der ikke tilsvarende eksisterer i autorisationsloven, idet de i sundhedslovgivningen anses som hørende under klagesystemet. Disse tilsynsreaktioner er § 2, stk. 1 og 2, i psykologloven om kritik og alvorlig kritik. Disse tilsynsreaktioner videreføres ikke i forslaget.

I § 6, stk. 6, foreslås det, at psykologer, der inden den 1. januar 2026 er fyldt 75 år, ikke omfattes af bestemmelsen om bortfald af retten til at udøve selvstændig faglig virksomhed i § 13 i autorisationsloven.

Det betyder, at psykologer, der er fyldt 75 år inden den 1. januar 2026 ikke omfattes af § 13 i autorisationsloven, der bestemmer at en autoriseret sundhedspersons ret til at udøve selvstændig faglig virksomhed bortfalder, når den autoriserede sundhedsperson fylder 75 år, medmindre Styrelsen for

UDKAST

Patientsikkerhed giver tilladelse til at den autoriserede sundhedsperson fortsat kan udøve sin selvstændige faglige virksomhed helt eller delvis.

Den foreslåede bestemmelse omfatter psykologer der er autoriseret under den gældende ordning og fyldt 75 år inden den 1. januar 2026. Den omfatter også kandidater i psykologi, der er fyldt 75 år inden den 1. januar 2026, men først opnår autorisation under den nye ordning efterfølgende.

Forslaget sikrer, at der ved overgangen til den nye autorisationsordning tages hensyn til, at der er psykologer over 75 år, som fortsat praktiserer.

Med § 6, stk. 7, foreslås det, at psykologers pligt til at føre patientjournaler over deres virksomhed i henhold til § 21, stk. 1, 1. pkt., i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, alene omfatter journalføring af virksomhed fra 1. januar 2026 og frem.

Det betyder, at psykologers pligt til at føre patientjournaler over deres virksomhed efter autorisationsloven, alene omfatter journalføring af virksomhed fra lovens ikrafttræden og frem.

Forslaget tydeliggør, at journalføringsforpligtelserne i autorisationsloven først finder anvendelse på psykologer fra lovens ikrafttræden og frem.

Det foreslås med § 6, stk. 8, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om håndteringen af autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser, jf. § 14, stk. 1 og 2, i psykologloven.

Det betyder, at Styrelsen for Patientsikkerhed bemyndiges til at fastsætte overgangsregler om autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser.

Forslaget skal ses i lyset af, at der i medfør af § 14, stk. 6, i psykologloven bl.a. er fastsat nærmere regler om opbevaring og overdragelse af autoriserede psykologers ordnede optegnelser, jf. § 6 i bekendtgørelse nr. 567 af 19. maj 2017 om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser, herunder hvor længe optegnelserne skal opbevares, overdragelse af optegnelserne hvis klienten er i behandling hos en anden psykolog, og hvad der skal ske med optegnelser i tilfælde af praksisophør eller den autoriserede psykologs død.

Styrelsen for Patientsikkerhed vil, alt efter hvad der vurderes at være hensigtsmæssigt, kunne fastsætte regler om at autoriserede psykologers eksisterende ordnede optegnelser helt eller delvist omfattes af reglerne om opbevaring og overdragelse i journalføringsbekendtgørelsen, samt bestemme, at de tidligere regler om opbevaring og overdragelse af autoriserede psykologers ordnede optegnelser helt eller delvist fortsætter

UDKAST

med at finde anvendelse på optegnelserne indtil ophøret af deres opbevaringsperiode.

I 6, *stk. 9*, foreslås det, at begrænsningen i retten til aktindsigt i § 14, *stk. 4*, i lov om psykologer m.v., fortsat finder anvendelse for psykologers optegnelser udarbejdet og indført før den 1. januar 2026.

Det betyder, at en psykolog vil kunne begrænse adgangen til aktindsigt i optegnelser omfattet af psykologlovens § 14, i det omfang i det omfang, hvor partens interesse i aktindsigt findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser.

Forslaget skal ses i lyset af, at adgangen til at begrænse adgangen til aktindsigt i psykologlovens § 14, *stk. 4*, i tilfælde hvor partens interesse i aktindsigt findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser, er særegen for psykologloven, idet den tilsvarende begrænsning i sundhedslovens § 37, *stk. 3*, alene gælder journaloptegnelser journalført før den 1. januar 2010.

Det bemærkes dog, at det i henhold til gældende ret er reglerne om aktindsigt i sundhedsloven der finder anvendelse frem for reglerne om aktindsigt i psykologloven, når der er tale om virksomhed inden for sundhedsvæsenet. Styrelsen for Patientklager har således i sag nr. 18SPS55, offentliggjort 29. april 2019, udtalt, at muligheden for at begrænse aktindsigten i det omfang, partens interesse findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private interesser, som fremgår af psykologlovens § 14, *stk. 4*, efter styrelsens opfattelse alene finder anvendelse for psykologvirksomhed uden for sundhedsvæsenet.

Til § 7

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås med § 7, *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at loven som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne, og ikke gælder for Grønland.

Det skyldes, at autorisationsloven og lov om markedsføring af sundhedsydelse som udgangspunkt ikke gælder på Færøerne og ikke gælder på Grønland. Grønlands Selvstyre har overtaget reguleringen af psykologer, jf. inatsisartutlov nr. 27 af 18. november 2010 om sundhedsvæsenets styrelse, organisation samt sundhedsfaglige personer og psykologer som ændret ved inatsisartutlov nr. 2 af 29. maj 2012.

UDKAST

Det skyldes også, at lov om social service, barnets lov og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, ikke gælder på Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Med § 7, *stk. 2, 1. pkt.*, foreslås det, at lovens §§ 1, 2 og 6 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Med § 7, *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Forslaget skal ses i lyset af, at psykologloven er sat i kraft for Færøerne, jf. anordningsbekendtgørelse nr. 807 af 20. juni 2018 om ikrafttræden for Færøerne af lov om psykologer m.v., og at autorisationsloven også er sat i kraft for Færøerne, jf. anordning nr. 1472 af 16. december om ikrafttræden for Færøerne af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som senest ændret ved anordning nr. 1444 af 29. juni 2021. Psykologloven som sat i kraft på Færøerne foreskriver, at Psykolognævnet administrerer autorisationen af psykologer og fører tilsyn med autoriserede psykologer. Med nedlæggelsen af Psykolognævnet som følge af nærværende forslag, vil det derfor være nødvendigt at sætte de foreslåede ændringer helt eller delvist i kraft for Færøerne ved ophævelse af psykologloven som sat i kraft på Færøerne og ændring af autorisationsloven som sat i kraft på Færøerne.

I øvrigt skal forslaget ses i lyset af, at lov om markedsføring af sundhedsydelser ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne. Denne hjemmel er på nuværende tidspunkt ikke udnyttet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 29. august 2024, foretages følgende ændringer:

§ 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om Styrelsen for Patientsikkerheds opkrævning af gebyrer for behandling af ansøgninger om autorisation efter denne lov samt gebyrer for behandling af ansøgninger om tilladelse til selvstændigt virke som henholdsvis læge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at betegne sig som speciallæge, specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) baseret på uddannelse gennemført i Danmark eller i udlandet.

§ 4 a. Ansøgning om autorisation og om tilladelse til selvstændigt virke som henholdsvis læge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at betegne sig som speciallæge, specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) efter denne lov skal indgives til

1. I § 4 og § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner)« til: »specialtandlæge, ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) eller psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

1. I § 4 og § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »specialtandlæge eller ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner)« til: »specialtandlæge, ambulancebehandler med særlig kompetence (paramediciner) eller psykolog med psykologfaglig

UDKAST

Styrelsen for Patientsikkerhed ved anvendelse af den digitale løsning, som Styrelsen for Patientsikkerhed stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Styrelsen for Patientsikkerhed, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-5. ---

§ 5. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed fører tilsyn med ledere af plejecentre, plejehjem og lign., hvortil der ikke er knyttet en fast læge.

Stk. 5. Styrelsen for Patientsikkerhed kan bemyndige personer til at udøve tilsyn efter stk. 1, 2 og 4.

Stk. 6. ---

§ 6. Personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, er forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, og at medvirke ved tilsyn efter Styrelsen for Patientsikkerheds nærmere anvisninger.

Stk. 2. Arbejdsgivere for personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, er forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at

basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

2. § 5, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

3. I § 5, stk. 5, der bliver ændres »stk. 1, 2 og 4« til »stk. 1-3«.

4. I § 6, stk. 1 og 2, og § 10 b, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 1, 2 og 4« til »§ 5, stk. 1-3«.

4. I § 6, stk. 1 og 2, og § 10 b, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 1, 2 og 4« til »§ 5, stk. 1-3«.

UDKAST

afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed eller personer, der af styrelsen er bemyndiget til at udøve tilsynet, jf. § 5, stk. 5, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til sygehuse, plejehjem og lign.

Stk. 4-5. ---

§ 10 b. Styrelsen for Patientsikkerhed kan for en nærmere angiven periode iværksætte skærpet tilsyn med en person omfattet af den i § 5, stk. 1, 2 og 4, nævnte personkreds, hvis styrelsen har begrundet mistanke om, at den pågældende vil kunne udgøre en forringet sikkerhed for patienter på grund af kritisabel faglig virksomhed.

Stk. 2. ---

§ 21. Læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, kliniske diætister, kliniske tandteknikere, tandplejere, kontaktlinseoptikere, optometriste og behandlerfarmaceuter skal føre patientjournaler over deres virksomhed. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter regler herom.

Stk. 2. ---

Kapitel 24 d

7. Efter kapitel 24 d indsættes i
afsnit II:

»Kapitel 24 e

Psykologer

Autorisation

§ 70 f. Autorisation som psykolog meddeles den, der har bestået dansk psykologeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der har autorisation som psykolog.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af psykologvirksomhed og om afgræsning heraf.

*Psykologers uddannelse og
videreuddannelse*

§ 70 g. En person må ikke uden særlig tilladelse betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog). Tilladelsen meddeles af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Stk. 2. Tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog) meddeles den, der har gennemført en psykologfaglig basisuddannelse, eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 3. Indenrigs- og Sundhedsministeren fastsætter regler om den psykologfaglige basisuddannelse.

UDKAST

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om videreuddannelse for psykologer. Indenrigs- og sundhedsministeren kan herunder fastsætte regler om de forhold, der er nævnt i § 16, stk. 3. Det kan endvidere aftales, at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med Uddannelses- og Forskningsministeriet eller relevante interessenter.

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog). Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere fastsætte regler om virksomhed der udøves af psykologer, der har gennemført en videreuddannelse, jf. stk. 4 eller § 16.«

Afsnit III

§ 78. En person, der uden autorisation anvender en betegnelse, der er forbeholdt autoriserede personer, eller betegner sig eller handler på anden måde, der er egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation, jf. § 27, stk. 2, § 47, stk. 2, § 52, stk. 2, § 54, stk. 2, § 55, stk. 2, § 58, stk. 2, § 59, stk. 2, § 60, stk. 2, § 61, stk. 2, § 62, stk.

8. I § 78 ændres »og § 70 e, stk. 2« til: »§ 70 e, stk. 2, og § 70 f, stk. 2«.

UDKAST

2, § 63, stk. 3, § 64, stk. 2, § 65, stk. 2, § 67, stk. 2, § 68, stk. 3, § 70, stk. 2, § 70 a, stk. 2, § 70 b, stk. 2, § 70 c, stk. 3, og § 70 e, stk. 2, straffes med bøde.

§ 81 a. ---

9. Efter § 81 a indsættes:

»§ 81 b. En person, der uden tilladelse til at betegne sig som psykolog med psykologfaglig basisuddannelse eller klinisk psykolog, jf. § 70 g, stk. 1, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.«

§ 2

I lov nr. 326 af 6. maj 2003 om markedsføring af sundhedsydelser som ændret ved lov nr. 360 af 9. april 2013, foretages følgende ændringer:

§ 4. Styrelsen for Patientsikkerhed fører tilsyn med lovens overholdelse, jf. dog stk. 8.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Styrelsen for Patientsikkerhed kan efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte nærmere regler for markedsføring efter denne lov, jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer.

Stk. 8. Psykolognævnet, jf. lov nr. 494 af 30. juni 1993 om psykologer m.v., fører tilsyn med psykologers markedsføring og kan

1. I § 4, *stk. 1*, udgår », jf. dog stk. 8«.

2. I § 4, *stk. 7*, udgår », jf. dog stk. 8 vedrørende nærmere regler for psykologer«.

3. § 4, *stk. 8*, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

UDKAST

som led i tilsynet give udtryk for sin opfattelse af sagen eller søge iværksat sanktioner efter lovens § 5, stk. 1 og 2. Psykolognævnet kan i denne forbindelse efter indhentet udtalelse fra Forbrugerombudsmanden fastsætte nærmere regler for psykologers markedsføring efter denne lov.

Stk. 9. ---

§ 3

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024, foretages følgende ændring:

§ 109. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde psykologbehandling til alle børn, som ledsager forælderen under dennes ophold i boformer efter denne bestemmelse. Behandling skal have et omfang på mindst 4 timer og op til 10 timer afhængigt af barnets behov. Behandlingen skal udføres af en autoriseret psykolog. Pligten til at tilbyde psykologbehandling gælder uanset opholdets varighed. Tilbuddet skal iværksættes under selve opholdet eller i umiddelbar forlængelse heraf. Ved fælles forældremyndighed kan psykologbehandlingen iværksættes alene med samtykke fra den forældremyndighedsindehaver, som barnet ledsager under opholdet.

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 10 timers

1. I § 109, stk. 9, 3. pkt., og stk. 10, 2. pkt., ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

1. I § 109, stk. 9, 3. pkt., og stk. 10, 2. pkt., ændres »autoriseret

UDKAST

psykologbehandling til personer, der får ophold i boformer efter stk. 1. Behandlingen skal udføres af en autoriseret psykolog. Pligten til at tilbyde psykologbehandling gælder uanset opholdets varighed. Tilbuddet skal iværksættes under selve opholdet eller i umiddelbar forlængelse heraf.

§ 4

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, foretages følgende ændringer:

§ 22. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er det nødvendigt, skal kommunalbestyrelsen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

1. I § 22, stk. 3, og 5, § 27, stk. 3, og § 67, stk. 4, nr. 3, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Iværksætter kommunalbestyrelsen en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren, skal undersøgelsen foretages af en autoriseret psykolog.

1. I § 22, stk. 3, og 5, § 27, stk. 3, og § 67, stk. 4, nr. 3, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

Stk. 6. ---

§ 27. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er det nødvendigt, skal kommunalbestyrelsen lade de kommende forældre undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

1. I § 22, stk. 3, og 5, § 27, stk. 3, og § 67, stk. 4, nr. 3, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

UDKAST

Stk. 4. ---

§ 67. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse om en permanent anbringelse efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling, der indeholder følgende:

1-2) ---

3) En psykologisk helhedsvurdering af barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet foretaget af en autoriseret psykolog. 1. I § 22, stk. 3, og 5, § 27, stk. 3, og § 67, stk. 4, nr. 3, ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

4) ---

§ 5

I lov nr. 1705 af 27. december 2018 om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som ændret ved lov nr. 897 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

§ 31. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Som led i undersøgelsen skal der indhentes oplysninger fra fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Er det nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog. Kommunen kan iværksætte en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren. Iværksætter kommunen en sådan 1. I § 31, stk. 4, 2. og 4. pkt., ændres »autoriseret psykolog« til: »psykolog med psykologfaglig basisuddannelse (klinisk psykolog)«.

UDKAST

undersøgelse, skal den foretages af
en autoriseret psykolog

Stk. 5-6. ---